

סופהקוץ

ט' בכסלו, תשמ"ט 18.11.1988

המבחנה של
טיים אלון

מדינה בכבלים - חבלי לידה
האגרוף החרדי הולם: רק לא בשבת

איזה טיפוס של משקיע אתה?

בחן את עצמך: האם אתה זהיר, שקול או נועז?
יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא בהתאם לצרכיך.

באיזו דרך היית בוחר להגיע לפיסגה? (סמן x במשבצת המתאימה).

■ בצניחה ישירה לפיסגה

אתה טיפוס שאוהב השקעות
נועזות - עם סיכויים לרווח גבוה.
יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך
תיק קרנות נאמנות של לאומי פיא
בעל רמת סיכון גבוהה ואפשרות
לרווח נאה.

**חיק פיא
לנועז**

■ בעזרת רכבל

אתה טיפוס שקול שמעדיף
השקעות מעורבות - הכוללות
השקעות עם סיכון וסיכוי גבוה
אך גם השקעות זהירות יותר.
הפגש עם מומחי ההשקעות בבנק
כדי להתאים לצרכיך תיק קרנות
נאמנות מעורב של לאומי פיא.

**חיק פיא
לשקול**

■ בשביל להולכי רגל

אתה טיפוס זהיר בהשקעותיך -
המוכן להרוויח פחות אך להבטיח
את ההשקעתך כביטחון מלא. בחר
יחד עם מומחי ההשקעות בבנק,
קרנות נאמנות בסדירות של לאומי פיא
שרוחצו בצידן ותוכל לישון
בראש שקט.

**חיק פיא
לזהיר**

לאומי פיא מהווה למעלה מ-40% משוק קרנות הנאמנות ומציעה 19 קרנות שונות לבחירתך.

בקש פרטים על קרנות נאמנות של לאומי פיא אצל יועצי ההשקעות בבנק.

לאומי פיא - החברה המובילה בניהול קרנות נאמנות

הקדמת אהרן

צרפת

20.11. - 25.11.88

במשביר לצרכן

אלפי מוצרים בלעדיים

- אופנה • לבני נשים וגברים • תמוזקים
- אביזרי אופנה • כלי בית • צעצועים
- מוצרי חשמל • מוצרי ספורט • מזוודות

הנחות עד 25%

ואם מקבלים מחנה

צעקאו ספל או מאפרה

הצעה מיוחדת

כלי בית צרפתיים 10% + 20% הנחה

ועוד 3 ימי מיוחד

הנחות עד כד החדש
St. Michael MARKS & SPENCER

<p>יום ראשון 20.11.88</p> <p>קטנים מעילי צמר מעילי גשם לנשים וגברים</p> <p>20% הנחה</p>	<p>יום שני 21.11.88</p> <p>סריגים לנשים וגברים ועלדים</p> <p>20% הנחה</p>	<p>יום שלישי 22.11.88</p> <p>שמלות הצאיות לנשים וילדות</p> <p>20% הנחה</p>
---	---	--

לשבוע בלבד

סט חמישיות תחתוני נשים בשלל צבעים במקום 32⁹⁰ רק 21⁹⁰

St. Michael MARKS & SPENCER

מבצע מנהטן בחורף

קבל מזגן היום ושלב עד הקיץ

8

תשלומים שקליים במחיר סופי 1.7.88

מנהטן. הדור החדש של מזגנים מפוצלים.

ביתר. קנה היום מזגן מנהטן, הבטח לעצמך מחיר סופי בשקלים לפני הפיחות הצפי, ושלם 8-תשלומים שקליים במחיר סופי.

שי חיים! שעות תקע לתכנות זמני הפעלה וחיסכון בחשמל.

לקונים בחשבות למקדמת תדיראן

MANHATTAN

הדור החדש של מזגנים מפוצלים

תדיראן

מזגן היצוא הנמכר ביותר בישראל

המחיר לא מוחות! השנה כדאי לך לחיות חכם, כדאי לך ללמוד מהמנסה. מנהטן בחורף, באספקה מוזירה ובמחירי מבצע נוחים במיוחד, כדי שבעד עכשיו יתחיל הקיץ והנעים שלך!

מנהטן בחורף - עם הייעוץ והשירות הטובים ביותר!

אחד דגם מנחים לך ביותר! מה המיקום הטוב ביותר בבית? עשוי הנדסה המוסיק של תדיראן ישמחו להיעץ לך ולתת לך בכל נושא המינינג. ושגו - זהו רק ההתחלה. השירות האמין והמסור של תדיראן, החברה המובילה במכירת מזגנים בישראל, ילמד אותך לאורך כל הדרך, כי גם אחת חזק להיות שטק במיוחד. ממש כמו המזגן החדש שלך.

כשור משלבים אנשי הנדסה מעולים, מחקר טעמיני ומתחכמים ויכולת טכנולוגית בכוונה במיוחד - זו בדיוק ההבדל. מבטח, מען חדשני ומשוכלל אשר מותח דור חדש בעידן המכניס והמפוצלים. מעלות חרישית, פוזר אוויר אוטומטי, לח בקיה מלא וניכוב מרחיב - הם רק ההתחלה.

עכשיו גם אחת יכול מזגן, מנוסן.

מנהטן בחורף - לחימום זול יותר, יעיל יותר, נעים יותר!

לחיות נוחה - הנגד חור. אין הבנות, אין ריחות - בטיחותי לחלוטין ולא מוחות חשוד - אין בבוז: בעודך שותבוע קבשורד הנגדית כי השימוש במזגן הוא חסכוני ביותר (יעילות כשולה יותר משאר חייטום חשמלי).

מנהטן בחורף - כי את הקיץ תבא כבר תתחיל עם מזגן!

עכשיו, גם אחת חזק לתרשות לעצמך את המזגן הטוב והשיג כספיי תדיראן: ת"א 04-748756, חיפה 03-5420304, ירושלים 02-783221, ב"ש 057-36561, סולון, קו-אום (אלקטרוניון)

ליל הבדולח, 1988

"אנא חתכו בסימני"

מנחם ארצי, קריאת חיים

דוד אבי גלסון מנחם

סופהוט 5

סופהוט

י' בכסלו, חשמ"ט 18.11.1988

© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

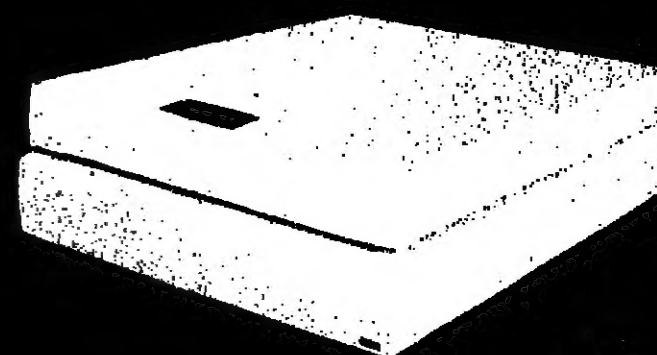
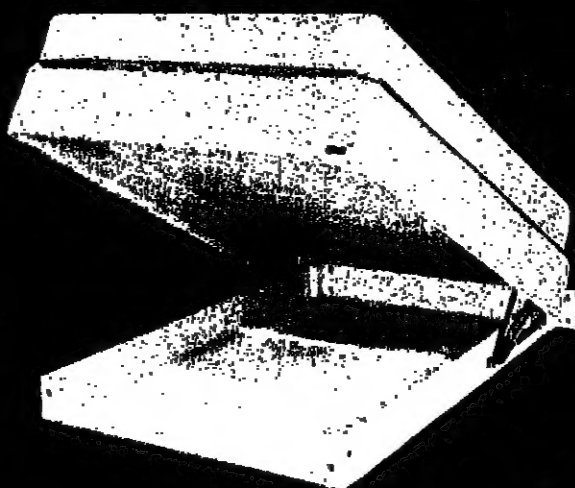
- 6 ארמונות האוויר של אגד
עכס לב
- 10 פניה ארצי, אמנית החיים
שרית מוקס
- 14 רק לא נשבת
יצחק כרמל
- 17 בחירת המתיים
יהונתן גמ
- 23 טיול טופשבוט, מושב יפהפה
נלי פידלנד
- 24 ילדי המבחנה של ניסים אלוני
חלמה ארמון
- 28 כבולים לקופסה
טל שחף
- 34 ספר את זה, איציק
כילי מסקנדלרמן
- 37 לאכול בחוץ
מאיר
- 38 מבנה לא מורגת
יהודית חנוך
- 41 האב, זכנו ודוידוס
אורית דהאל
- 42 פגמאות
יבאל לב
- 43 חיים ואהבים
חגי אביד
- 44 דוידוסקופ
רות אלי
- 45 מעיני לילדים

בענין שיח ילדי המבחנה של ניסים אלוני -
העליון והאחרון. כתבה בעמוד 24.
פילמו ראובן קסטנר

עורך עמו דני יאון
עמית עורך דניאלה בוקשטיין
עמית עורך אורית דהאל
עורך עמית ירם נאמן
מעבדות אורלי אנשל, נטע גרינשפן
מדיניות אורי דגן

פתרון שינה מושלם?

רק בעמינח

משולב במיטה אמריקנית
עם ארגז מצעים וחדרומים

מזרון עמינח
עם המרכז הבריאותי

זהו חדר השינה המושלם של עמינח

עפקינח

תעשיית רהיטים ומזרונים בע"מ. ניר צבי

הכרזת מלחמה

ארמונות האו"ד של אגד

מגדלי בית האבות של אגד בחיפה צומים אל שמיים וכולן באופן קורני העכונין בדרום (בצילום הגדול): אריז ברושטיין, מנהל חבית (משמאל) ויוסף דורי (יורד איגוד הגימלאים של אגד, משמאל בצילום הקטן) בחצר תבנית "עצוב, עצוב מאוד".

בחתולה הכל נראה נפלא. אגד, התוביל הבמות, תקים לגימלאי על הכרמל בית אבות מבואר שיביא כבוד לזיקתם. הכיח כבר עומד. כנראה בית הרפאים היקר ביותר בארץ. שוואשה גאולים שעלצה הקמתם מן מליין דולר, עם דירות תצוידות להפליא ומיחזקים סופר-משוכללים. רק דיירים אין. הם גם לא יהיו. שום גימלאי של אגד לא יוכל להרשות לעצמו להתגורר שם. זה יקר מדי. ופרם נמצא המשקיע שיטכים לקנות את הכיל הלכן שרק אחזקו עולה לקואופרטיב מן אלף ש"ח בחודש. משהו השחבש. החלום נהפך למיזם. תכנון לא חכם? מגלומניה משחוללת? ביתיים הכסף תמשיך לזרום.

מאת עמוס לבב
צילומים: דורון הורוביץ

7 נין מפורא, בית הגימלאים של אגד בחיפה. 23 אלף מ"ר גורל, 11 דונם שטח, 30 מליין דולר עלותו. אבל היכן הגימלאים של שלושה מגדלים בבית האבות של אגד בנה שאנן בחיפה. במגדל האחד - 123 דירות, 93 מות בנות שני חדרים, 31 - בנות חדר וחצי. במגדל השני יש קפסולות, מספרה, מדור רפואי עם מרפאה לרופא וחדר טיפולים לאחות, בית מרקחת, חדר אוכל לעובדים, חדר אוכל לדיירים, אולם אירועים ל-150 איש, חניון תחתון וחניון עליון, בריכה מקורה מחוממת ו'קווי לצידה, חדר ספורט מצויד כהלכה, חדר משחקים, חדר ויראן, אולם קולנוע ומרכז בקרה ממוחשב. אבל הדיירים, היכן הדיירים כל המגדלים מוטברים בנייהם במיגדרות מקורות, 2000 מ"ר של שטחים ממתנים כדי שיגלגלו אותם מקיר אל קיר, מערכת ויראן במעגל מגדל צופה על כל המנסה להיכנס, ומערכת ממוחשבת אמורה לרשום את זמן קריאתו של הדייר לאחות, נושא תלונתו וזמן בואה אליו. המטבח המצויד היטב עומד נוצץ וממתין לסוערים. בית חולים טיעורי כמעט מושלם. שמירה מתבצעת 24 שעות ביממה. בכל דירה יש ארונות קיר ומטבח שמצויד בכיריים חשמליות, תנור ומקרר. אבל הגימלאים אינם, 117 אנשי. האחוזה. הסוככים בקומפלקס האדריכלי נבלעים בתוכו, כמעט אינם נראים.

30 אלף שקלים לתורש משלם אגד עבור אחוזת המנומנט שאין לו את הרע בארץ, וכנראה גם לא במזרח התיכון. רק הגימלאים אינם.

לא שאין מועמדים לאיכלוס בית האבות שישורכוכים שאגד הקים לגימלאי. יש ויש. אלא שהעניינים המתכוכ ועתה מנסה אגד למכור את הפרוייקט, אולם קונים אין. ישנם מתעניינים, ברובם משקייעי חוץ. אך כאשר הם שומעים שהמחיר הוא 25-30 מליין דולר, שדמי הבניסה לגמלאי אמורים להיות 130 אלף דולר, ודמי האחזקה החודשיים 2500 שקלים - הם מירמסים רגליים. הם לא יבנסו לפרוייקט שמשיתא והרגל. שלו מוכמעת מראש. מה הם, אגד?

אבל אגד נכנס גם נכנס לפרוייקט השאפתני. בתחילה, כמו כל חלום, הכל נראה טוב מאוד. "הרעיון של בית האבות גולד על רקע המציאות הישראלית, שבה אין ולא יהיה פתרון גאות לבעיית גיל הזהב, הן בתחום מגורים לעצמאית, הן בתחום הסעודי, מסביר יוסקא דורי, היזם יורד איגוד הגימלאים של אגד. ובקצב יורד המוכירות יורד אגף הכספים. "במשך שנים רבות רכש 'אגד' לחברין המנסיונים מקומות מראש במשען, כדי להבטיח להם מגורים וטיפול לעת זקנה".

(המשך בעמוד הבא)

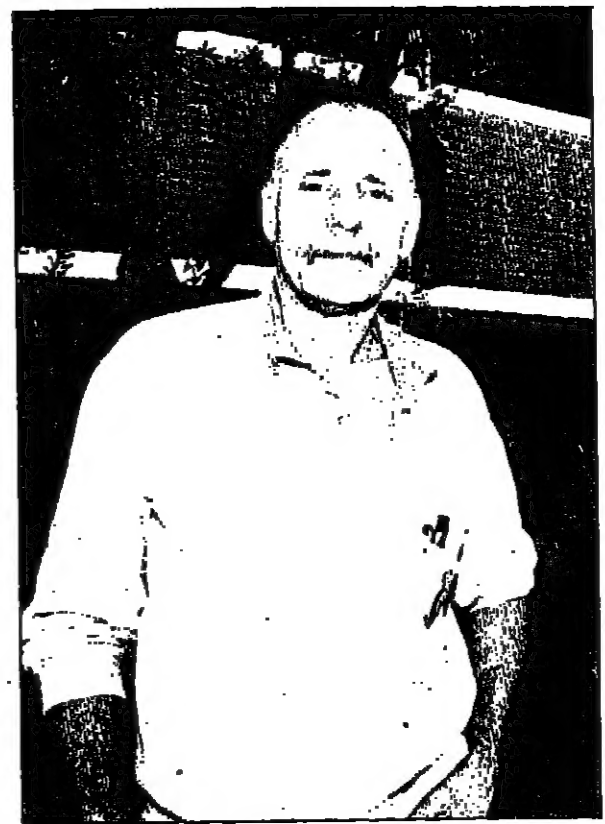
מובפכום 7

6 מובפכום

הגדלה של תפוקת

יוסף הררי, י"ר אגוד
הגמלאים: בכל פינה כאן
המצא מיפת דם שלי, בכל קרן
זווית - דמעה שלי.

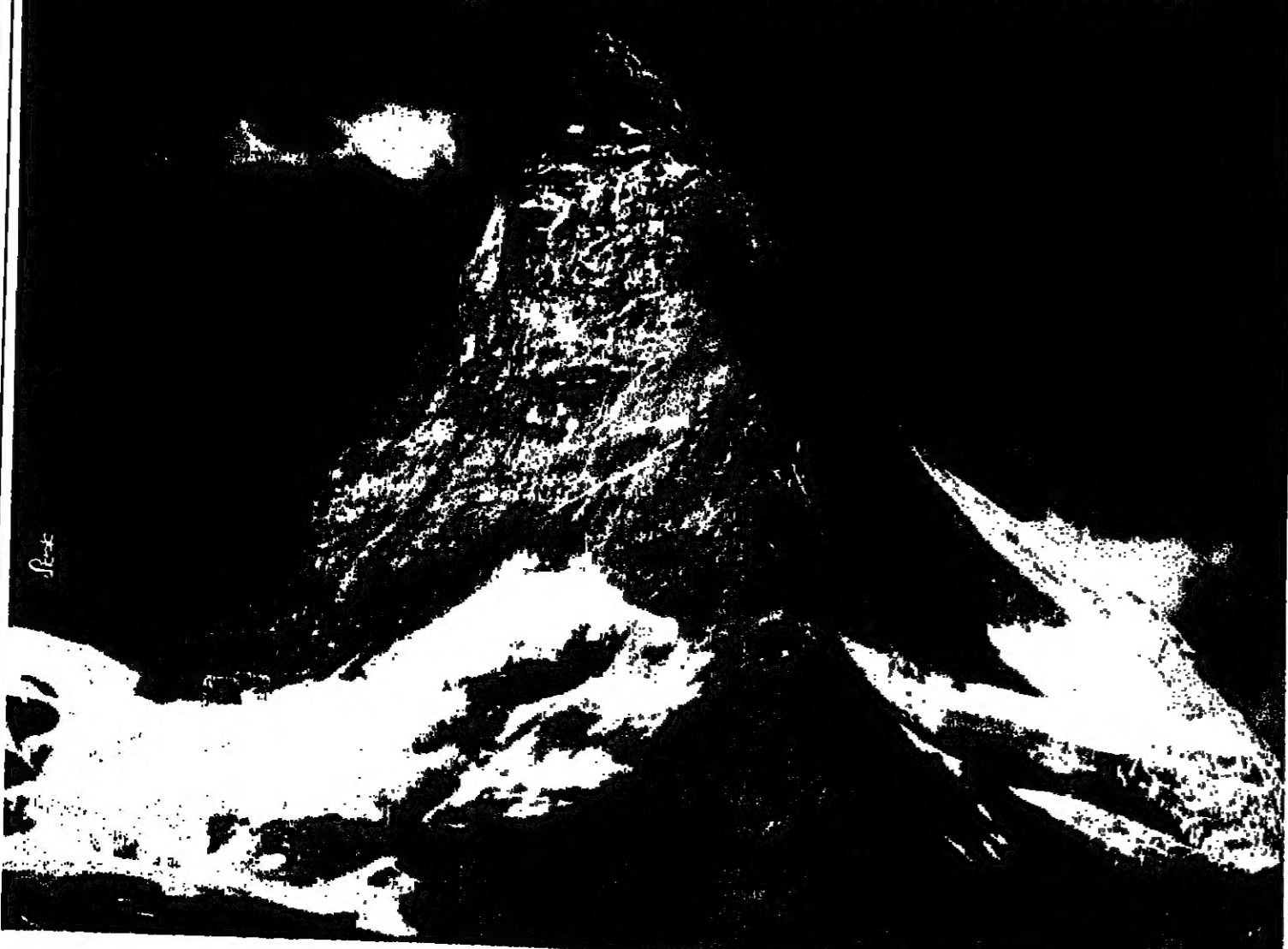

אריה ברונשטיין, מנהלן הבית:
אם תיכול החלטה חיובית -
תוך שלושה חודשים אפשר
לאכלס את הקומה."

(המשך מהעמוד הקודם)
אבל המביל הלאומי הוא לא רק כלי תעבורתי אריר. הוא גם איראולוגיה. האגודה היא צורת חיים. אגד מעורב בחיי היומיום של חבריו ועובדיו ומציע להם הרבה מעבר למה שמציע מקום עבודה ממוצע אחר. כך הקים הקואופרטיב קרן חינוך תיכון לילי החברים, שנהפכה לקרן חינוך על תיכונה מאז הונגה חינוך תיכונה כד הוקמה ושת קייטנות ממאורות לילי העובדים.
וכך גם בנושא הגמלאים: חשנו במחויבות כלפי אותם חברים שיצאו לגמלאות, ורצינו לספק להם מגורים עם חברים, ומיטה סערית לאלה שיוקטו לכך, מסביר יוסק הררי.
ה שותק מעל חניון אגד בנה שאנן, צופה אל גופו הקטום של עמק וכולון בצפון קרית הטכניון בדרום. היה אמור להיות רק "סיפוח" לרשת של שלושה בני אבות לגימלאי אגד. סיוור במבנים המפוארים, המסובלים והמתוחכמים מעורר את המחשבה כי אם אכן היה יוצא הפרייקט אל המועיל היה תהג יורד מן התגו עם הגיעו לגיל המרישה וכן לילה משנה לחלוטין את אורח חייו. פאר כזה שרם נראה בארץ.
התוכנית הגרנדיוזית החלה להתגלגל עוד בתחילת שנות השבעים. יוסק הררי היה אז י"ר אגד הכספים. גייסו למצוא מוסד שמסגר, בית חולים או בית ספר, ולהפכו לבית אבות, הא גובר. מוסד כזה לא נמצא, ואז, בשנת 1980, הוחלט לכנות הכל, מהמסר עד הספוחות. עיריית חיפה שמעה על הוויסטים שאגד מנהל, וחציעה להתגלות ששת מרשי מרחיק עין כשישולי הכרמל, בואר גוש שאנן. העירייה הציעה את הקרקע היקרה ללא תשלום, אך תנאי אגר הציעו גם תושבי חיפה שאינם חברי אגד יוכלו להתגות מהמיטות העירוניות. אגד הציע 10% מהמיטות. העירייה רדשה יותר, הוסכם על שליש.
נחתם, חוזה בין העירייה לבין חברה חדשה שהוקמה לצורך זה - "אגד בתי גמלאים בע"מ" 50% ממניות. חשליטה היו בידי אגד, 40% בידי קרן

הגמלאות של אגד 10% בידי "נצב"א" (נכסי צאן ברזל אגד), חברת נכסים של חברי הקואופרטיב. מכסס נחת אכן הפינה גרמל רבים לחתום על מגילת היסוד והקבורה אי שם במעמקי הכסון היצוק. באותם ימים שים איש לא שיער לעצמו שנת 30 מליון דולר ייקברו שם, בצד המגילה. היום מנסים רבים מהחברים, האבות המייסדים, להתגער מאורעותם לחלום שהעמסה על החברה גטל כבד כל כך. בית גמלאי "אגד" הוא התגשמות חלום בן שנים רבות, אמר או שלמה לוי, י"ר המוכירות. "היה התגשמות והשל של רעיון השיתוף שבסוד החברה השיתופית - שיתוף מלא ואמיתי לאורך כל הדרך, שיש עמו גישה אנושית, חמה ואוהבת, שיתוף שהוא מעבר לשיקולי מנסה כלכלי".
עתה העביר שלמה לוי את ההחלטה למכור את החלום, ואת גייסותו נביא בהמשך. המבקר בבית גימלאי אגד בודשה עומד משואה מול האר, החזרה, והחברים והתכנון המרוקק, ואינו יכול להמנע מהשוואה - בני אגד כמני המדינה כאן גם פה גיעו בקיעים ברעון השיתוף, באגודה כמו במדינה מתגפץ החלום. נהגי האוטובוסים מתפכחים כמו כולנו מרעיונות מגלומניים ועומדים מל המציאות: אורחים אורצים לחיות כמו עשירים במדינה ענייה, נהגי אוטובוס ששואפים לחיות כמו לורדים ולא כמו עובדים.
יוסק הררי חולק על ענין המגלומנות. הוא טוען בעקשנות כי פקדי ממשלה שמו מקלות בגלגלי בית הגמלאים. אין לו ספק, לירד איגוד הגמלאים, כי אלמלא הבירוקרטים, היה היום הבניין שוקק חיים, מנסיונרים מאושרים, היו משוכשכים בבדיחה או רוכבים בג'קטי, ובית העולים העטירי והמשובל היה משגל במסירותו הן בגימלאי אגד והן בחושי חיפה.
בשנת 1986, כאשר חכנין היה כבר בשלב גינה מתקדמת, הונגר האוצר להשקעת כספיות של "אגד" בפרייקט, מסביר יוסק הררי. "לבן מכר 'אגד' את מניותיו לקרן הגמלאות".
אך זה היה רק את לתחילת שורת התלאת שניתן על הפרייקט בנו אחר זה. הבניין היה כבר

איזה טיפוס של משקיע אחזה?

בחן את עצמך: האם אחזה זהיר, שקול או נועז?
יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך תיק קרנות ואמנות של לאומי פיא בהתאם לצרכיך.

באיו דרך היית בוחר להגיע לפיסנה? (טקס) x במשבצת המתאימה.

בצניחה ישירה לפיסנה
אתה טיפוס שאוהב השקעות
נועזות - עם סיכויים לרווח גבוה.
יועצי ההשקעות ירכיבו עבורך
תיק קרנות ואמנות של לאומי פיא
בעל דמט סיכון גבוהה ואפשרות
לרווח נאה.

תיק פיא
לנועז

בעזרת רכבל
אתה טיפוס זהיר בהשקעותיך.
המובן להרוויח פחות אך להבטיח
את ההשקעתך בבטיחות מלא. בחור
יחז עם מומחי ההשקעות בבנק.
קרנות ואמנות בשורות של לאומי פיא
שרוח בצידן ותוכל לישון
בראש שקט.

תיק פיא
לשקול

בשביל להולכי רגל
אתה טיפוס זהיר בהשקעותיך -
המובן להרוויח פחות אך להבטיח
את ההשקעתך בבטיחות מלא. בחור
יחז עם מומחי ההשקעות בבנק.
קרנות ואמנות בשורות של לאומי פיא
שרוח בצידן ותוכל לישון
בראש שקט.

תיק פיא
לזהיר

לאומי פיא מהווה למעלה מ-40% משוק קרנות הנאמנות ומציעה 19 קרנות שונות לבחירתך.

לאומי פיא - החברה המובילה בניהול קרנות באמנות

באיו דרך היית בוחר להגיע לפיסנה? (טקס) x במשבצת המתאימה.

מנה ארצי בגינתה בדגניה:
"הפריחה המשועשעת היתה
תשובתי הנכונה למות".
(עילום: בני גלור)

פניה ארצי, אמנית החיים

כאשר פניה ארצי מדגישה א' מצמצמת את הופעות המוות בחייה לאינוונטר, היא לועגת לכוננות. כאילו אמרה לו: כבר הוכחת לי שאתה הוראות היחידה. בתי נאגסה ונרצחה, אמי התאבדה, בני המייס נפל, אהובי תלה את עצמו. אבל יותר ממה שאני לומרת ממך על המוות, אני לומרת ממך על החיים. וכאשר מצמצמת פניה את המוות לרשימה, היא מעליבה את המוות עד מוות. שכן פניה היא מיחירות הסגולה השומעות את קריאת החיים כמו קריאת מצפון: להשתמש בחיים, להיענות לקריאה.

מאת שרית פוקס

זו דרכה של פניה ארצי, אמנית החיים, להמית את המוות. מיד כפתה פנישתו היא מושיטה לי את רשימת מותיה, כרוניקת אבירותיה. מרצת בתה מירה ב' 1951 ועד התאבדות אהוב לבח חיים ב' 1987. היא עושה זאת בלא רחילו ורחיטו. לפניה בת השמונים ואחת לחיים חלקות וחיוך אירוני עתיק. אכלה דודר ומתריס. מיר אני מוחה בה את הכופרת המאמינה, ויני, גיבורת מחזור של בקס "אח הימים היפים". ובה אומרת ויני חשוקה עד צוואר בתור ערימת חול של גרגרי הומן האוליסס "איר אפסר להאיר את הכליכיל אם לא לצחוק איתו יחד על הדוחכמיות והלאמצלחות שלו".

כאשר פניה מצמצמת את הופעות המוות בחייה, היא נסיונותי להמית, לאינוונטר, היא לועגת לכוננות. כאילו אמרה לו: כבר הוכחת לי כי אתה הוראות היחידה, כי אתה הטוף המופי. בתי נאגסה, אמי התאבדה, בני נפל, אהובי התאבד, אבל יותר ממה שאני לומרת ממך על המוות, אני לומרת ממך על החיים. כאשר מצמצמת פניה את המוות לרשימה היא מעליבה אותו לשלל קטן או מכולתניק. פניה מעליבה את המוות עד מוות.

"את מכינה המוות ודוף אותי, ווא רוצה להאמר אותי למתיחי. ווא רוצה להכניע אותי", אומרת לי

סופסופו

פניה ארצי

המשיך מרעמוד הקודם

ללכת, זו שכיסו הולדתה והט כתב לה עמוד עור מכתב מואה "אבל זה פשוט לא ייתכן, איך זה אפשרי, כותבים עליך שמלאו לך 70. הלא אנחנו פשוט לא מסכימים לעלילות כאלה. אתה 70? הלא, האנדרה, התלבוט הנער, אהבת האיש והמספרים, כוח ההסתכלות וכו' הקריאה וכו' הארגון - כל אלה, האמנם הם שייכים לבחורה בת 70?"

גוסה פני החל לספר את הכול של חיים, אהבתו, עור בחייו, היא העתיקה אל עצמה את סימני מחו, כשגסט מאורקיסטון. רגליה ראו, ראתה בקשר, קולה לא נשמע. הם קשרו ביניהם בריח, פניה ארצי חיים ארץ - כי זה מהם אשר יחלה באופן המגול את גופו ומעליב את קומתו, יסתייע באהבה לבו כדי למוח. הם ראו את חיים כוחות, לא כוחות, חיים היה צעיר ממנה בעשר שנים, ומשום כך התנתה אותו פניה שלא תעז למוח לפני, שלא תעז לעזוב אותו גם אתה.

התנאי לא דוקים. גופו הלך ודעך מאז פציעתו האנושה במלחמת השחרור עד למחלת מאורקיסטון. כיוון שנשל 30 בדרום ביום, לא הצליח להיעזר מחיי באמצעות כדורים שלוק. ופניה שהבטיחה לא הצליחה לקיים. הוא הספיק לאכול, קיווה להעלה, ולא נעלה. יום אחד החליטה לשכנע לאכול, ספק עורמה להחיל את חיו, ספק עורמה לספק לו את מותו, ואמר: אם לא נאכל ותתחנן לא תוכל אפילו למוח. חיים האבן עצמו, עמד על רגליה, הלך וחרו בכוח ורש אחרי - ותלה את עצמו.

כל חייה ממליכה פניה את שכלה על לבו כדי לשרוד. הפעם התמסס המנגנון "החורה בינוני היה גוסס על התבונה, ולפתע נתחפר לרגש, נתחפר ופגם לאפשרות שכל חי, אלה שנותרו לי, אחיה המומה מכך שסילקתי את חיים מבי ירי, ועדיין חשתי שנותרה אש הכמורה בחינת החורה שספיקתי את המסחר. אחרי שחלה את עצמו התגללה בפניה, לראשונה בחייה, סרבנות להיות סלע. רגליה הבאבות ושבר במתניו, והגינה התנסקה לגרילי פרא. "תגרי, איך אחיה החרו כלי אגנו תומ", שאלת אחי פניה ואין להציא מכלל אפשרות שבעוד רבות אחרות כבר יצילו פניה בוכרו איהו רוען תעק נוסע באופן דוסטיבסקאי משנת 1950 לחיה.

חיים הפראי, פרק העל, איש פועל בגוסס, אהב מרחבים וטוילים עם פניה אהבתו, הגיגת יצרים לשניהם. חיים היה איש כחול בקצו, אהבים. בעל חוש מיוחד לעלות על עקבותיהם של גברים קטנים, מייסר מקומי, אימם רבים, שרף ללא מערב פרוץ. יותר משווה מקובל בקיבוץ, ותחנה עם כרואים, צירקס, רולים, בקיבוץ התלוצץ על השבוע וקרא לו פרשקט, דעם חמורה, קרא לו פניה. הוא התערב בפניה שיוכל להתחרות בשלמה המלך במנות המאבות שיהיו לו, הוא היה בן 60. היא הייתה בת 70. "ואני קסמתי את פני נסיונותי הצעירים, איך, אמרת פניה, "ומה יגיד הברדסן הקיבוצי מילא, למה את נפשי מותר לי לחשוך, אבל לספר שהיה לי סיפוק בחיי אהבה גופניים, אסור לך למה קוראים לכן מורגורפיה ורי חיי תגוף שלי וזה חלק מחיי הנפש שלי. תרעני לך, אני בער שוויון וכוחות לכל אברי הגוף".

"את יודעת מה הבהל בין אהבה ראשונה לאהבה מאוחרת", שאלת אחי פניה, "באהבה הראשונה אתה גריקסיס, כל כך מלא את עצמך שאתה מצפה לראות באהבה את עצמך. אתה אהבת את אהבתך, ולא את אהבה מאוחרת עולה לאין שיעור על אהבה ראשונה. היא צומחת על גבי גטון חיים, בידורת עצמית, אכזבת וכשלונות, ובה מתגלית הנבונות לספק את אהבתך לפני שחוספת את עצמך. זו חרות הבחינה אשר ידעתי בעשר האחרון של חיי".

לא פניה ארצי אינה פניה שוחה. לא כאותה אשהגבר שנתמה בעלייה השניה אל ארץ ישראל, מורקת את נשיותה, צוחרין לבן עקשה מורק מעל חלוצותה, לא פניה היא חלוצה קשקשת וגרנדית, בת העלייה הריבית, ממשיכה יותר ממשיכה מעולם לא מחק עצמה מקני כלליות הידע, חמיר היחה בקשר עם יצירה, קשובה לאחירות כללי חיים, בימה המאחרים, כשנבחרו העיונות האקסטרנצאליסטים, וחינה פניה מותרת לקלוט את קאמי ואת אמרסו, בכו.

פניה ויואל ארצי וילדיהם מירה, יצחק (אקו) ורוני בגילם מרימים תרומ (שמאל), ומורדטים של אקו ומירה (ל' למטה).

היא הכתה בעז בפטיש וריסקה סלעים כשנסלמל הכביש מחיפה לחר כרמל. היא אכלה עגבניות עם אורז ותפוחים ובתום יום מאשר של חצר קרחה עם הבחורות עד עלות השחר ושוב לעבודה קראו לה התרוממות רוח. היא אף נסקה, אחרי שגורלה בתה מירה, לחר, בשליחות "החלוצ". אבל ככל שנעשה מחוץ וראי יותר בחייה, התערער מעט האמיתות הכלליות, והומכיות.

כאשר מגישה לי פניה את רשימת מתינה היא בעצם אומרת: זה תערת החות שלי, מתי, מה, אני, ומי "כל פעם שהייתי בוכה, משתוללת, שוקעת במרה שחורה או אפאתיה, גברו כוחות החיים, הייתי אספת אתם כמות מיתורין".

היתה פניה כל חייה "ע" גיל 45 עד שפירה נרצחה, הייתי אחת מפרע. את יודעת, אצ"ר אצ"ר פגע כן מבין כל מה - רק איש אחד הוא ידע ודון, והשאר אחיים".

"זאם אפסר לומר שהמות עצב את אשיותך", אני שואלת את פניה. היא אינה נועצת כי מבט מונוע. היא פשוט אומרת: "כן". ועוד: "ע" גיל 45 הייתי כואת, את יודעת, לא לגמרי בתלם לא גם לא מחרה לו. ניסיתי ליצור שינויים בתוך מסגרות. גו, בתור גיגלה שום דבר מיוחד".

היא חיינה לצידו של יואל ארצי, ממייסדי "המשדיר הירכין", תגובה. עסקן מנצחין המבילה מתוך לבגניה כל ימות השבוע ומפני לקראת סופה. פניה גיגלה את ליריג. "חשתי שאשע צריכה לגרל בעל כמי את ליריה לתל לו לבטל כל מה שנסמן בו. עד שהייתי בת 30 לא ידעתי שהוא מעריך אותי. פתאום ביום וחלחלה הוא קם וריכר עלי סוכות. נרמזתי. התגמתי במשפחה הייתה אצילי".

שנה אחת בחייהם המשותפים תורגזה ארצי לחור למשך. פניה הייתה מאושרת אך ארצי הלך והקטין. ממנה גרול למנהל החשבונות קסן. פניה הכינה שבעלה הולך לאיבוד ועלי לעזוב שוב את רגנית היחה אספה, כולם ריבו נגד עויבתו, עד שקעה פניה והבכית לקול כי כעלה אומלל, וכי שנים

שעבר מתוך. למשך גרעו את שורשי ברגניה והא הקל למות. וחינה שחוקה ארובה וישב ראש האספה אבדו אין ברידה מה עוד שארצי חושב למריגה.

"אני עשיתי מה שמכרתי נשכר לעשות, אך השירטה הייתה עמקה בעלי מרען שהוא אהב אותי, אך כל זה מותנה בכך שהוא ירגיש טוב ויכין האהבה נמנעתי מקשות, אבל נשאתי את הבאב עד שחלה במחלת לב. יצאתי לחיות איתו במשך חצי שנה בחלון, ואז מוסדות שנים למצו שנישאר בעיר. סידר לבתי וימלא את כל מוסדותי. ארצי ענה בשלילה. הוא היה לא אומץ לחיות על פי אמונתו מפני שמה יגידו. הוא לא חי את חיו בשלמות, הוא היה אנוס. חצי שנה קרעתי עצמי מרגינה כדי להיות אחת. הוא כלל לא הרגיש איהו משבר עובר עלי בשעה שהיה עלי לחזור לקיבוץ וכל המקומות שבהם רציתי להתחלל וזו התמסר. בתום ששת החודשים הוא ליווה אותי הביתה, אמר לי שלום חורר לעבודה. חשתי לעצמי אהב מנסבל לחשוב רק על עצמי".

מגנשה של פניה עם המות והדבר את הכותה ואת ידידותיה. "האמונת גילו כי כוחות לא מבנים חיותות הוא חק חיי ומשמעותם. בכל פעם שהייתי בוכה, משתוללת, שוקעת במרה שחורה או אפאתיה גברו כוחות החיים. הייתי אספת אתם כמות מיתורין. אחי שאקו שלי נפל במלחמת ששת הימים. אני זוכרת שהיה חורף ואני ארגנתי חג מסורתי. בגלי בנות, התקשקשתי לבוא וגם פתחתי בדרים, והרגשתי את התרוממות הרוח. חשתי את כוחי לרומם אנשים. הרי יכולתי לבכות, להכות את ראשי בכותל. הרי התקשרתי את סמל החגים למסורת ביר, וידעתי שאם אשמש כמנים אעשה להם עוול. זה גונו לו כות. לא מתיימרת היא חמלה. אני חושבת שבתורה של ארם מתבטאת בכך שהוא חש אחראי לרגשותיהם של אנשים קרובים".

"אני יודעת שבתגונותי, בירבורי, אני מעודדת רגשות. אני אוראתי להם, והם בעלי כוח. אנשים מתקשים להבין מרעו אני מקפידה לכושרי, עשה חמדות. זה מפני שאני רוצה לשמור על אותה צורה וזו כוח, להשאיר לידה לברת, כשאנחנו נמצא רוב

הזמן מתוך לבית. כן, היינו תנועה ענייה, היחה משימה. ופניה משתתקת.

על פי הכרוניקה התגונאית נהגה מירה ארצי על חוף סבירה בליל סעודה גוראה, בשנת 1952. מי שהורשע במרה היה חיים שמחון, בן 20, שנעזב על ידי, ור"ר הבטיס בו שורות, שהתאבד במירה שעה שניגשה לנחון בה על המלח הכלתי מצומצם של כוכב.

שמחון נרצח לשבע שנות מאסר בעות הריגה, ונחון על ידי נשיא המדינה בעבור ארבע שנים. וריקת היגוראגליסיות, שתי זריקות אמת, הורקו לו בבית-חולים סלביה על-ידי ר"ר הנס ויני, והו שהוציאו את שמחון לחופשי. יומיים אחרי פרשת הוריקה, עתיד שמחון לספר, צחק בלי הרף. תופעת הווא לאירוע גומני נמשך שפרטים אינם ידועים עד היום. ועדיין לא הוכחה אשמתו של נאשם אחר, אך שהיה מועדד אחר לנחון את מירה באותו ליל סעודה, בעל בית קפה בטבריה שם ישבה מירה ארצי בחברת נחנ ב"סלל בונה, שאשמן שמו, שעה שנכנס שמחון וראה אותם. מירה יצאה עם שמחון חוצה.

שמחון עתיד לספר כי סעדת חושים, אותה לא ניתן היה לבטל ביניהם, התעוררה שוב באותו ערב, ומשום כך יבאה עמו, אולי לקבוע את חידוש יחסיהם. שמחון ידע מרוע החליטה מירה להיפטר ממנו. אהיה יואל ארצי, התנגד ליחסים, ומירה - שהייתה קשורה מאוד לאביה - בחרה באו ולא באהבה. מה קרה באותו לילה שבי יבאו מירה ושמחון מבית הקפה שמחון טוען כי עצר סמוך לבית הקפה עם חבר שהיה במגרד שנועך ככה לשחק. הם חיששו עזרה. שעה שהתברר לרנע עם מירה, הצליח חברו להגביע את המגרד, ושמחון טוען כי הוא הצטרף אליו ולא ראה עוד את מירה.

"מירה הייתה בת המתורר הראשון של החיילות בארץ. רופס חיל נשים החלו או להתגבש. היא הייתה מאושרת בבאב ומנשה בבחור חות. בשמחון, שהיה מל המבריות. את יודעת, יש בעדות המות מן אבירות כואת, אבל חור רק מסיבה, שהי איש ערוד המוח אינו מתא לעצמו שותאש יכולה לקבוע כמו גבר. הם התניידו, הוא סיפר לי שהיא לימדה אותו לקרוא ספר, לשמוע מוסיקה, להבנים בתמונה. הוא נתן לה את בביאות, הוא לימד אותה את חזית העולם. הוא אמר ליה אנו חוג אידיאלי, אני התניידתו איתו. היינו משותפים, היינו דוקים ואלס ופוקטורס. אח - הוא

"כנרתו של אדם מתבטאת בכך שהוא חש אוראי לרגשותיהם של אנשים קרובים. בהתגונותו, בירבורי, אני מעודדת רגשות. אני אוראתי להם, והם בעלי כוח."

היה רקס נחרר, לקרד אתו היה תענוג. כשהייתי ודוקת איתו הרגשתי שאני בריח של גבר. אבל עתיד ברגניה לא נשקף לו. לא היה או אצילו את אחי מערות המות. לא היה לו סיכוי להתחלל ברגניה. "מירה מאוד אהבה אותי. אבל היא הייתה שימת לרוד והאשן שגורל ברגניה ובגר שם, והיחה שלה אל הראשונה היחה חוק. המושבה לעזוב את רגניה היה בשבילה רעיון פראי, והיא גם אהבה את אבא שלה, שהיה בשבילה אשוריה מברשת. ארצי אמנם לא נתן מסר בורח, אבל היה ברור שהוא תדגנה. מירה הרגישה שאינה יכולה לעשות את זה לאבא שלה, ושמחון חוקשה להשלים. הוא המשיך לבוא, זה היה קשה לה. הוא ניסתה להוקשר עם בחרים אחרים. כשהיו מציעים לה לנסוע לטבריה, לאכול רגים, הוא הכימה. וכך קרה שמחון ראה אותה עם משהו אחר, לקח אותה הצידה, ומיה לא חזרה יותר".

באורח מורר מבטלות נקודות ציון בחייה המרימים של פניה עם צמחים וחסידים בחיי המדינה. היחה של כנה היה מסננת. "למירכין לא היה רבר כוח בארץ. הכל היה בחיולולים, צעיר לכוין, מהור מישור מתגדלים אפר פעם - החאזי שניהם עם נרמלי כל העמים, שיהי לנו רחמים ואנסים משלנו. מירה הייתה מקרה וראשון.

"בשנה הראשונה אחריכן ארצי מנע ממני כל מגע עם עתן שריות על הרצח. הייתי כבערפ. רק כעבור שש שנים התעוררה לפתע הפרשה והתחלתי לקרוא את פרטי המרטים. אז התעוררו הדעים והידיעות, ואני נכנסתי למבוך. פתאום הרגשתי שלא אוכל להמשיך. יצאתי עם הסיגר לגופי בואכה לטבריה, והלכתי לאורך חוף הבגרת וחשתי פניה. איך גומרים עם זה? אני אמר שלך כבר הסביעה את עצמה בבגרת, ואת לא בלתי אשמה, כשאמא איבדה את כשר הירבור שלה לא יצדו לה פניה משלה. שילסלנו אותה בינו, האחים האחיות, כבורה. חשבתי ללכת בדרבה, התבוננתי בבגרת ורמינתי כמה פשוט זה יהיה: נכנסים ולא יוצאים. לבסוף גבר כוח החיים. הפנישו אותי עם פסיכיאטר, נעורתי בחברה טובה, ושותרתי בחברות במשך שעות את רגשותי מאו הרצח. כאשר השתחרר שמחון מן הכלא ביקש לפגוש בחוריה של מירה, אך ארצי סירב.

ניה היחה רוצה לסיים את חייה בירידה שאין עליה לאכר אימון בגני אדם. שארם יגיל, מלא חיים, חמים, לא היה מסוגל לרצות את בתה. לא מכר ניסו ון מרגלית, שמכשר שנים ליווח את פרשת הרצח כעונוני, להפגיש בינה לבין שמחון. היא שקלה, כמעט התפתחה, ולבסוף כתבה לרן מרגלית: "אולי בעוד כמה שנים אניע למרגה שאוכל להתמלא מחילה ולהושי י סילוח למי שרדו קיפזו את חיי בת". ירוד יכולת התעללות האנושית טבוע ברמה מאו הולכה שבי אחרי החסידות עוד בדותה לידה בעיר ברויסק, היא סירבה ללכת לבית הכנסת של אביה החרדי והולכה בכוחות עצמה לשיטלי. "לעבור את אלוהים בשמחה, היא אמרת והם.

העבר בחיי פניה אינו מוקד עגנונים אלא כוח מירבן אל חור העתיד. "נעשיתי עבר לארמה, איהו שעבר מאושר. הפרטים ידברו אלי ואני נכנעתי להם. מה שמייחד את חיי הוא שבי ארם צעירים חולמים ומתכננים, עד שהמציאות הורסת הכל. ואילו אצילי, כשחשתי על הארץ, ראיתי עצמי ברמות חקלאית - ולא הייתי. חנה ודוקא עכשיו, כשמיכר הכבוד בקיבוץ עובר לתעשייה, אני מגשימה את חלומי. החיים לא שנו אצילי את השאיפה ליסודי".

אפסר שפניה ארצי היא הנורדוניסית האחרונה בעינו. גורדוניסיות ברוח הנכונה רחנה היא דת האדם ולא דת הארסה. היא תופשת את הארסה כחומר עם כוחות היצירה העולמיים וגילוי האדם לעצמו. פניה אומרת: "מקום שם יש יצירה אין מקום לבניון. שם יש מגע עם הנמצא". גורדון אמר: "יצירת האדם חי אל חור העולם, וכל העולם חי לתוך האדם".

אקו, יצחק ארצי, בנה של פניה, הלך אל מותו ומן לא רב אחרי מלחמת ששת הימים. "כשפרצה מלחמת ששת הימים אקו עוד היה פצוע. הוא ניצל מאוורון בעיר ושבר את ידיו. שעה וחצי חזל עם ידיו השבורות. כשפרצה המלחמה חרפה עוד לא הרשה לו לחזור לסוס. הוא עבר על חקיקה, וכל הזמן נקפו מצמנו על שעלה למרינה מיליונים ואינו מסוגל להשתתף במלחמה. הוא גרבר עם חבריו שיקראו לו אם היתה סיטה מבצעת למצרים. וזה מה שפירה הייתה שבת, אני זוכרת שהוא תרכיב כוננית לאשונה. אני הייתי שם. אפילו לא נפרדנו. הוא היה כל כך מאושר - וזהו, את רואה, מה שהחלנו בו נמשך - הצמיחות הוות למשנה שמונחה לאדם. להיות מלה הארץ. להקייב את חושים. עכשיו זה נראה לי אכסורד. וכן שלי היה בכלל צריך להורגו אך לולא אכסורד כוח האם היינו מתקיימים".

פניה סערה לבנה במלים נשגבות. היא כתבה בקיבוץ "ברירכס" (ולחרי האחיור שנשלם במערכה) "וכות אותי ניתנה לנו להיות גאים על חיינו ועל מוחם של יקרינו. הכי לא חיו את חיינו החרמניים מעל ומעבר לעצמם הכי לא חיו את חיינו והאישיים כשליחת לאומית".

אני שואלת את פניה אם היחה כוחות כך את הרברים חיים, האם היחה סופרת לבנה מייסד של גיבור לאומי ווא משיבה: "אז עוד הייתי חדרות פאנוס. עכשיו הפאנוס עבר מן העולם. אז עוד לא היחה המלחמה הכלתי נרצחה הוות, מלחמת לבנון, אז (משך בעמוד 20)

רק לא בשבת

האגרוף והרדי והלם שוב - מכיון בלחי צפוי: הכים. הוועדה למען השבת עובדת קשה לגלות את כל בעלי העסקים שלטענתה פועלים בשבת. אלה - לא חשוב אם כל השאם בהנפת כרזי פרטומת או העסקת עובדי תחזוקה - נכנסים מיד לרשימה והשחורה של החרם הרדי. וחרם חרדי פירושו אובדן לקוחות. זה מתחיל במכתבי איום מקורנים ונגמר בבל דבר, מתק מוחלט ועד התרפסות מושלמת. כבה נפסלו חברות צמר ומוגנים, מעבדות צילום ואפילו אור.

מאת יצחק בן-חורין
עילם: ראובן קסשרו

ה רב צבי גלסנר אינו שוכן מול קולנוע "היכל" במחוזות, גם לא משלך אנשים בכניס רמות כי רשלים. עד כמה שדברים חלויים בו, החרים אדם צריכים לעקוב "שאננים" שהחילונים יצטקו "גורעלר". המלחמה שלו פשוטה ויעילה להפליא: הוא יוצא מתחם השבת שלו וטוב את החילונים בבסיסים. אצלו זה לא תולך באנשים ובאלימות. הכל בדרכי נועם. מכתבי האיום מגורמים בעריצות. מנישות ההבהרה הן סמל לנחמדות חשיחה. חיד שוב נסך על פניו של הליטא השחור ונחמדי. הוא אחר מאלה המהלכים בימים אלה אימים על הציבור החילוני, בעקבות "השופך והרדי" מקלטי. גלסנר, בן 39, לא היכה לבחירות. ממשרד צנוע ברחוב צרדי (וילקומיר) בגירוק, שני חדרים, מבנות צילום, מפת הארץ עליה נעצות סיכות כמטה קרב - משם הוא מנהל כמה שנים את המאבק נגד מפעלים מחללי שבת באמצעות חרם כלכלי - "החרם הרדי".

בראיון שנחן ל"מעריב" לפני כשנה התבטא שהמריצה זו "לא בגידיל", אבל עכשיו אחרי שהמוקדית של המריצה הציונית נתנה לחרים כוח לגיטימי, הוא אומר במתקשפותיים: "מה שמנחה אותנו זו תרמקוטיה בהתגלמותה. הכוח של הציבור הדתי בארץ לא בא לידי ביטוי. אנחנו מתנגדים לכפייה דתית אבל גם לכפייה אנטי-דתית. אנשים הדורגלו שלוחיים יש ארבעה מגרשים בבנות ורמת הדרים שלום כהתאם וכל מה שמעבר לזה הוא כפייה. וזוהי שהציבור הדתי עצום והציבור האנטי-דתי הוא מועדי - אנחנו נוחלים לכתות השוק לשחק".

משחק של כוחות השוק, רוצה לומר משחק לפי הכללים של הוועדה למען השבת והפעלת "חרם הרדי". מפעל מוגני (המשך בעמוד 18)

הלל בן זאב

רק לא בשבת

(המשך מעמוד 15)
אריאל ניסה לפרסם את חזרתו בכורות מוטות בשבתות מעל חופי החצה. גלסטר רגל לצנן את ההתלהבות של מבלי המפעל. הרב גלסטר "אורי שבת אחת שלחתי מכתב, אחרי שבת נוספת שלחתי מברק ואחרי שהם התעלמו מהפניות ופרסמו גם בבכורה, התחלתי לפעול. פירסמתי מודעת בחומרי"ל יתר נאמן".

הודעה למען השבת פירסמה הקיץ מודעה בוו הלשון "דוצן" במגזין אמור לא למוגני אריאל הם אינם יודעים לכבד את מה שיקר לה. במשך שבתות עסק בפרסום תוצאות בחופי הארץ חור חילול שבת מכבד. אחת הצרכן תחול להם את החשבה.

תמורתם שני "חילול שבת בחופי הארץ חושב להם יותר. אחת שומר שבת אמור להם: אחם לא כשבילי. החרם הכללי והי יעיל ושידי. מוגני אריאל חשו בסכנה וכדי לקדם את פני העדה מיהר לשלוח מכתב חשבה ספיקה, המבטיח שהם לא יחילו את השבת.

מה קרה בעקבות מכתב חזרה ודחיה?
הרב גלסטר "אני צריך לשקל אם להמשיך והחרם המכתב שלהם נחמד, אבל אני לא מסתפק בזה. הם צריכים לתת לי ערובה מתיאמת".

אלי ערובות?
"שיחתנו על התחייבות ברורה, מהחייבות משפטית, שהמפור לא יחזור. יש לנו ניסיון רב עם הכסחות בכוח ובפל. זה ערין לא הדימו שלפני. אם הנושא חשוכ להם - שיבאו לשיחה".

מכיל מוגני אריאל, חנן ולצמק: "יש להם השפעה. הם גורמים נוק כושר הקנייה שלהם כפול מה של האוכלוסיה החילונית, כי החרדים לא קונים מכשירי ויאו ומקלטי טלוויזיה. הם ביצע כמה פרסומים שילליים וזה הוריד את המכירות. הם שלחו לי מברק והחרתי מברק שאנחנו חולים לפרסם בשבת. למרות זאת פרסמו גורם בעיתונות החרדים. מה אני יכול לעשות להם אין באפשרותי להגיד".

גם מפעל ויטלוב חל-אביב עלה לפני שלושה שבועות על הכותל של הודעה. קספר הרב גלסטר "הלכתי לבדוק אותם בשבת ויליתי שהם עובדים. כתבתי להם מכתב וזה הטיב. שבשבת עובדים מורסונונים. עזיתי להם שפרסומים בפרסומים זה מוצין - לא בישראל. הם איימו להגיש תביעה משפטית. זו התגובה הראשונה של כל מי שתמס: בתחילה מאיימים, אחר כך יודים לטובת הכללות".

תה יכול להוסיף ולהוסיף מפעלים?
"אני לא הורס עסק בשניה. אני לא תופס כך אדם ומחל לו את העסק. כאשר אחד מרמה אותי, מתחכם אותי, אדם כזה יספיק בלי רחמים. האנשים לא רוצים לעבוד בשבת. אבל יצר המזון גורם עליהם. פרסומי מודעות ביותר ובחומרי"ל לא לקנות מוצרי ויטלוב מודעה קטנה, אבל זה רץ. סודר. גורל שאל אותנו מה הוא יכול לעשות".

במודעה עצמה כתבה הודעה למען השבת מה הוא יכול לעשות. "הודעה חשבה למשתמשים בנצח", פירסמה הודעה באותיות קידוש לבנה. "הינני לחזיר לביתך ויטלוב אינה כלולה ברשימת שומרי שבת. אנו ממליצים להימנע משמוש בתוצרת החברה הנכבד. אנו ממליצים על חברת סטנדרט וקפא בעל שנה שומרי שבת בתכלית ומייצרים צמר לסריצת יד ומכונות תוצרת הארץ וחצי חושי קישוט מנוונים".

בשבת מפרסמים כותבת המפעל, מספר השלשון שלה "הם משתמשים בשבת לקיום תחרות מסחרית בכורה בלתי חוגגת". מגיד ראובן ויטלוב מבית ויטלוב, חבר מועצת עיריית תל-אביב מסעם והליכו. מבין "לפני" שלושה שבועות השתמש מתחרה

הודעה למען השבת
הודעה חשבה למשתמשים בצמר ברשימת שומרי שבת
אנו ממליצים להימנע משמוש בתוצרת החברה הנכבד. אנו ממליצים על חברת סטנדרט וקפא בעל שנה שומרי שבת בתכלית ומייצרים צמר לסריצת יד ומכונות תוצרת הארץ וחצי חושי קישוט מנוונים.
כתובת: טכנו חושי - רקמה בע"מ
רחוב הסיני 101, תל-אביב 6101101
טל 03-5121111
חברת המפעל במקום

הודעה למען השבת
הודעה חשבה למשתמשים בצמר ברשימת שומרי שבת
אנו ממליצים להימנע משמוש בתוצרת החברה הנכבד. אנו ממליצים על חברת סטנדרט וקפא בעל שנה שומרי שבת בתכלית ומייצרים צמר לסריצת יד ומכונות תוצרת הארץ וחצי חושי קישוט מנוונים.
כתובת: טכנו חושי - רקמה בע"מ
רחוב הסיני 101, תל-אביב 6101101
טל 03-5121111
חברת המפעל במקום

בכמהות. כשיש לי בעיה עם מפעל ואני חושש שלא יעמוד בהתחייבות, אני רואה לעצמי הסכם במחשבים. גם למארגנים של קיבוץ שפיים לא היה כל סיכוי. זה היה קרב עם נוק-אאוט, מתמוגג גלסטר ועניין בנצחות. יש לו מפת שוב, מתחל לכסות חומרה של קו ומוח חומריסטר. כשנה שבועות הם התחילו לארגן ערבים שפרדים לציבור הרחב, סמינרים שלוש בשבוע. הציעו דברים נור בחבנוני. זה בינו טוב, אבל אלה מרכיבי גורלים של חילול שבת. הוצאו מודעה המארגנים חיכו לאלפי נשים. כן בודדות. לא ידע להם איתנו. לא ניתן להם ליקוט כמשים לקים מציבור תודי כאשר זה עסק שהם סל של חילול שבת.

הודעה למען השבת פירסמה מודעה בכיתו נאמן" שבתותיה "לחזירי ולחזירי מבטלי". בגוף המודעה נכתב: "הינני להחזיר באת את השתתפותי לרכז עבודה המסייעים לגורלי מוחל-השבת" ארנק חתום שטייט, "על גיא וסטידי כקל, אין לשער גורל המכשלת והתקלה בהשתתפות ובשימוש במתקני המכשלות תל".

הרב גלסטר מבחיר "יש שאלה עקרונות אם אנשים צריכים ללכת למסעדות באלה מי. שכלל את רוצה להמנע על מנת לא להפסיד את חזק חיים. הינני נלחמים גם אם לא היה אלטרנטיבה מארגנים וז לא מוזן ולא בנור".

וב נותנים שם אלטרנטיבה בכלל, הודעה למען השבת מפרסמת בעיתונות החרדית רשימת של חזרת רלל של אלפים שומרי שבת והמלצה השווה הרבה כפי למי שחובה בחומרות לכלל התנועה ואירועים ציבוריים ומשפחתיים. בנקי לכח לפעול כלכלית. יש לחזקה כח לסייע כלכלית למתקשים. הפרסום החדש של תחנות רלל שומרות שבת ייתן מלווה במתן פרטים למציג השומרים.

הרב גלסטר:
"היום כל בעל מפעל רציני יודע שאסור להתעלם מאיתנו. אני לא בא בתביעות לא הגיוניות. מי שלא יקוטר לנו - ישופל, כמו שקרה לאגד ורץ".

הרב גלסטר "אנחנו קוראים חייב את מפת הסיב"י - שתי מודעות קהילתיות שהתקיימו בעיתונות החרדית

וירושלים. "אנחנו מפעלים צי אוטובוסים ממואר יום שני ומוצאי שבת. זה צער ראשון. אני מוכיח את רצינות כוחמי. כמה אוטובוסים עזבו את הדבר הזה. לוח שקוע יציאת אוטובוסים מתפרסם בהדפוס ו"תר נאמן", מאשר הרב.

אין לכם אישור של משרד התחבורה להפעלת קי סריף

"אנחנו מפעלים כוח, למרות שאנו החלונן אצל משרד התחבורה, זה לא מצא בלום. זה עולה לנו כסף כי אנחנו לא יכולים למכור כרטיסים ונאלצים לסבסד נסיעות, אבל שום דבר לא יתיע".

ק 400, ירושלים-בניברק, המשותף לאגד ורן, הוא אחד הקווים הרחוקים ביותר. לפני כמה חודשים תחלה להסתמן ירידה מראגה במספר הנוסעים כימי שני ובמוצאי שבתות. הוועדה למען השבת פתחה למקשה קי אוטובוסים סריף מתורה. היא מפרסמת בעיתונות החרדית מועדי יציאת אוטובוסים מבניברק וירושלים.

מחלקת הביקורת של אגד החליטה בברוך את הנושא ושלה מבקרים סמיים, לבושים בבגדים של החרדים. המימצאים שלהם היו חריגניים: מארגני הקו מפעילים אוטובוסים ממואר, מפרסמים שעות יציאה מבניברק וירושלים, גובים תשלום עבור נסיעה (5 ש"ח) ואוספים נוסעים מתחנות ק 400.

תאר המבקר יוסי גוטו: "כ"ב באוגוסט עמדתי בתחנת דן ברחוב רבי עקיבא בבניברק. בשעה רבע לשתיים עזר אוטובוס של חברת "דרכי נועם" ופתח את הדלת האחורית. עליתי עם הרכב שלי עמי בחולון. חונג אמר לעמי שינסה לשלם במשרד הוועדה למען השבת, ברחוב וילקסטר 7 בבניברק".

מבקד מסעם אגד, מיכל רואמי: "כ"ב באוגוסט בשעה שלוש וחצי עליתי לאוטובוס של "דרכי נועם" ברחוב עזרא בבניברק. האוטובוס עבר כמה מטרים מתחנה של ק 400. הגב אמר לי שהתשלום עבור הנסיעה במשרד של הוועדה למען השבת".

מבקר אגד מרק יערי קנה לפי עדותו הכחוח, כרטיס נסיעה של הוועדה למען השבת בחנות-צינור ברחוב גולה בירושלים. קודם דומה מסר גם המבקר עיי ערטי. כתבה בערות המבקר תמר כרמלי: "בחארי" 18 באוגוסט עמדתי בתחנה אגד בקריית-אנון בירושלים והניע אוטובוס של החברה לשיטות פסה בימינו להסעת נוסעים לבניברק. חונג עזר בכל התחנות אגד בירושלים וקרא לנסיעת הממחניים לאוטובוס לבניברק. ביר המבקר שהיה בן ווגי למסיעה זו היה כרטיס משפחתי שקנה במשרד הוועדה למען השבת. ברצוני לציין שהאוטובוס היה מלא והבן שלי ישב על הכרטיס כל הנסיעה".

השיטה, אם כן, אחידה ותשלום מתבצע במשרד הוועדה הקבלה והחזרת למשלם נקשרת "כרטיס חבר" ממואר. על גבי הקבלה כתוב כי "כרטיס זה ממשש שימוש בהסעת המארגנות על ידי הוועדה למען השבת עבור עם מקישי השכר".

דובר אגד, רוד גולד, "זה גורמים לנו נזק כלכלי שקשה להעריך. אנחנו מפעלים על פי חזק וזה עולה הרבה כסף ביטוח, הכשרת נהגים, מינוי על כרטיסים, נסיעה בקוים שקבע משרד התחבורה גם בשעות שאין בהן הרבה נוסעים. מולנו מפעלות יחידות פרסיוניות ללא פיקוח. הם מוכרים כרטיס נסיעה בחמישה שקל האוטובוסים שלהם עוזרים בתחנות האיסוף של אגד. היום הם מפעלים קי לירושלים, מור יפתחו קי בלי אישור משרד התחבורה לא מקום אחר במיירה".

חבר הוועדה למען השבת מרגישים שהחליתו לדרדור לאנו על חבלות, אבל הם אינם מסתפקים בזה. הרב גלסטר משוכנע שאם הנציגים שלט לא ימנעו בשליונות וקודת התספים תצטרך להחזיק את המכשירות לאנו ולמפעלים דומים שבו".

עכשיו הם תולכים על עץ חרדוים. על השוק הסיטואני, על יצורים של גרבי נשים - וחרשימה ארוכה. "היום החרדי" חמס תאוצה. עם 18 חלצים רוצים או בלדיהם. הרב צבי גלסטר חש ואת באמור בעליצות בלתי מוסתרות: "לא צריך למרות את הציבור החרדי בצנזרים. הוועדה שלנו היא חומר נכון לעצמת הציבור החרדי".

יחקק בן-חורין

אחם תפסלו באגד
"יש לנו השפעה חזקה במערכת החלוקית. השבת זה הבטחתי קי שיש לעם החרדי. על זה קם ועמד עם ישראל. חברת אגד תיתן את חרין על השבתות שרמסה. צריך לנתח את המונופולין של אגד. זהו מאבק ארוך, לא מוחם למה. אנחנו קוראים היסב את מפת הקרב".

זה התחיל במכתב שיצא מהוועדה למען השבת לשני הקואופרטיבים הגדולים. הרב גלסטר "כתבתי להם שהוועדה למען השבת החליטה לשלם באופן נפרד בגושא התחבורה בשבת. ביקשנו מהם לשבת איתנו לרון בצמחם הנסיעה בשבת".

זה התחיל במכתב שיצא מהוועדה למען השבת לשני הקואופרטיבים הגדולים. הרב גלסטר "כתבתי להם שהוועדה למען השבת החליטה לשלם באופן נפרד בגושא התחבורה בשבת. ביקשנו מהם לשבת איתנו לרון בצמחם הנסיעה בשבת".

זה התחיל במכתב שיצא מהוועדה למען השבת לשני הקואופרטיבים הגדולים. הרב גלסטר "כתבתי להם שהוועדה למען השבת החליטה לשלם באופן נפרד בגושא התחבורה בשבת. ביקשנו מהם לשבת איתנו לרון בצמחם הנסיעה בשבת".

זה התחיל במכתב שיצא מהוועדה למען השבת לשני הקואופרטיבים הגדולים. הרב גלסטר "כתבתי להם שהוועדה למען השבת החליטה לשלם באופן נפרד בגושא התחבורה בשבת. ביקשנו מהם לשבת איתנו לרון בצמחם הנסיעה בשבת".

זה התחיל במכתב שיצא מהוועדה למען השבת לשני הקואופרטיבים הגדולים. הרב גלסטר "כתבתי להם שהוועדה למען השבת החליטה לשלם באופן נפרד בגושא התחבורה בשבת. ביקשנו מהם לשבת איתנו לרון בצמחם הנסיעה בשבת".

פלא-פון במבצע! 12.5% הנחה דגמי '89 במחיר נמוך מדגמי '88

הרחבת איזורי הכיסוי של פלא-פון
היא סיבה טובה לחגוג. מאחר שעל מפת הפלא-פון נוספו לאחרונה גם נצרת וטבריה - בצפון, באר שבע בדרום והגדר אילת, תוכל ליהנות ממחיר מיוחד. דגם חדש של פלא-פון '89 במחיר נמוך מפלא-פון '88 פידוש הדבר הנחה של 12.5% ממחיר המהירוק הנדבני!

מוטורולה חזקתה תקשורת סלולרית בע"מ
להצטרף: מוטורולה חזקתה קרמיקה 16 תל אביב מל 388307. באר שבע, מל 38887. דופה, מל 740303. ירושלים, מל 783646.

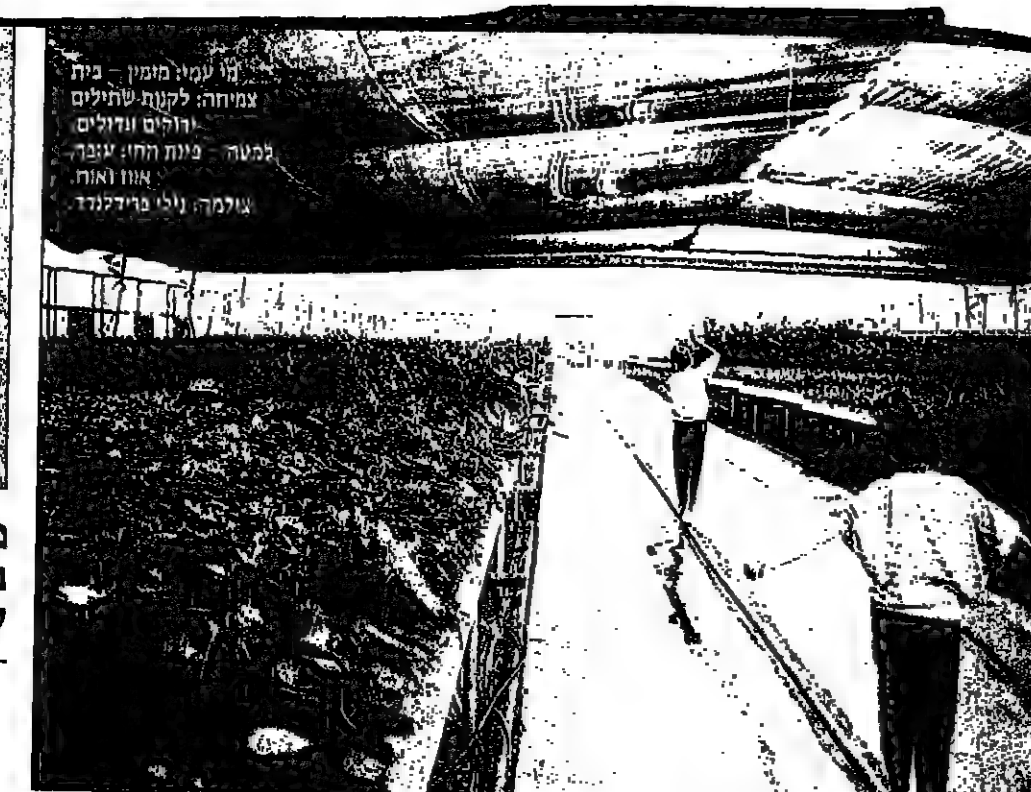
פלא-פון
*המבצע עד 31.12.88 או עד גמר המלאי שהקצת למבצע.
אין פלא שאתה מקדים את כולם.

מוטורולה

40 תשלומים ויותר באמצעות "זיכוי עתידי" (ישראלית נמנית)

מאה נילי פרידלנדר בשיתוף רשות שמורות הטבע

87. מושב יפהפה מזמין אורחים

בדרך ערבים ליד ה"פונקל" - גבעה מבודדת מלאה חורמים כחולים לפני מסה. ומתגלים ועד סוף האביב - רק מרחק, כלניות בחולות ואדמות, צבעי וים, סחבים עירוני ואורניות ביערות של אזורי הסלע באיטמוכלים יש מלא ציבורים.

מק יורטאל ולגליל, בקטע של צומת עירון וראים משמאל אודסה למשמר הגבול ויער חרובים עם המון כלניות בתורף. מיטן - יער עירון, יער אורנים נטוע. משמאל - בית המשטרה, ליד מפר ערד. נוסעים ישר עד שוראים מן שלט ירוק גדול: "מי עמי" ומונים ימיה.

עולים בבבשי מפתח ויפתח עם אדמת טוף כמו בגלן וצומת יסרתיכובי. מצד שמאל וראים במרחק את הבתים והמיטן של אום אל פאחם. והנה מגיעים לשער של מושב מי עמי וכאן מתחיל הטיול.

מחיה ומתגנן מגיעים לצומת מגידו, מונים לכיוון חדרה ונוסעים עוד שבעה קילומטר עד הפניה שמאלה והעליה בהר אבו לטייט.

הטיול
בבבשי למושב חרובים בגד שמאל. הולכים כ-60 מטר ממין לשביל אבן עם סף סל בין אורנים. להסתכל איפה אמת - זה המקום החומטני של המושב. מגיעים לכיכר דרומה, ליד חבוביה, כיס עם השביל דרומה. שמקום את מי ומגיעים לבבשי אסמלט שמתקן את מי עמי. ערבים בשביל בין חבוביה. יורדים דרך הן העול וגינות חרובים עד למי נהר.

אפשר גם לטייל בבבשי לאורך הכביש המקיף את המושב. יחד נעים ללכת בין הגינות עד למיתן וזה ואילי לחשוב בדך על היצירות והמושבים.

מגל למיתן וזה יש מרמסת, ושם וראים עפרות ועומות שונים ומשונים. יש המשתנות.

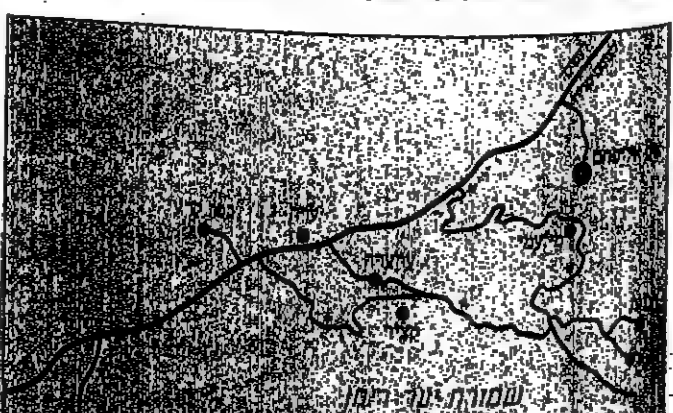
מכאן ממשיכים למשתלה. יש שלט: בוי צמיתות ואיל לא אחרי כלום אלא אשאר לכס את קריאת תפתעה כש חתכנו לשם. בתי הצמיתות פתוחים למי בקרים כל היום. מ-0630 בבוקר עד 1600. גם בשבתות עובדים כאן. כאן בראי לקנות שחילים מהמקור, ולחזות למשתלה ברכ. להשתק הטיול.

שער מעט יסודות לטבע, ויונים שר נוח ומשונות שילדי מי עמי מגדלים באופן אישי. וכל זה בדרך טבע נהדר ויערות אורנים עם אורניות, פטריות ואורי הנשם. מימים בתחילים. מעבשים עד סוף האביב. אפשר לראות מכאן את הרי נצרת והחרמון, הכרמל והים, ועד מדר שלום מזל-אבוב.

חברי מושב מי עמי, עם הגן חומה, המטעים והכלניות, הצבועים והסתל. הם והצמיתות שייפרחו מה בורח, מומנים אורנים לבקור במושב רק בלי מנגלים על הרשוא את זה אפשר לעשות בשולי היער ולסוף את האמר שלא יישאר כאן. יש גם תציה למנגלים ומקום לתרגילי כושר ביער עירון, בשולי הר.

כיש של ואיל ערד. מה שבטוח שתחזרו מכאן עם שחילים ימים של צמתי בית מוחזרים. שמבילים כאן בששתלה תר דולה והממחשבת ביהוד בארץ. הייזן (שם משפחה אסמיל, פולני, יורם ועמר, עמרים כמו תשרי לארץ ישראל יפה לקחו אחרי לסיור במי עמי, ב דבד עד מעט. תודה גם לסלמן אבו רובן, סמנ"ל מחוז מרכז ברשות שמורות הטבע, שהביא אותנו לכאן וגם הראה לנו מסלול סיור יפה ומיוחד בטבע שמסביב.

אין מגיעים
מגל אביב נוסעים צמנה בבבשי המהיר לכיוון חרוביה. ובמחלק קיסריה מונים יפיה לכיוון עפרות. נוסעים 22 קילומטר עד בבבשי ואיל ערד. נחל עירון, המעי כר הטבעי מיוזר תוף הים תחילן לעי

שמורת יער-הים

צמיתות
מי שיוע מור, שבת, למי עמי עד שעה שש בבוקר וכל להצטרף לטיול שידרין אבו, מהמושב.

מוטורולה 23

ילדי המבחנה של ניסים אלוני

ששה אנשים צעירים מחזירים לבמה את ניסים אלוני - הכותב, הכמאי, האגדה. כאן אין מעורבות. יש הרכה כבוד והערצה ועבודה קשה, סאטירה ופילוסופיה, ובעיקר - הומור. בשמה של אלוני, המציאות המטורפת היא דבר מאוד מצחיק ■ מאת תלמה אדמון ■ צילם: ראובן קסטר

חדרת הקודש חיבתה בפתח בית התרבות בגבעת השלושה טמירה ירדני מפיסת הצריעה לוודא הקדש, שניצבה כוקף ברלת, וחרתה לאורחים לשבת רועק, רצוי בשורה האחרונה. המפיקה הביאה אצבע לשפתיה, להורות על השקט המתבקש, עד שיאמר לומר מלה. היא ירדה על קצות האצבעות לכיוון הבמה וישבה בשקט לצידו של הגבר במודר האפור. גבו אל האולם, קצרי ראוי התקשו להבחין במתאר כתפיו של האיש, ממרחק כל שורות הביטאות.

חבורת אנשים צעירים ישבה שם, והקשב שלהם זרם אל חגבר במודר. גרמה שהתרחשה שם שיתק, אם כי אי אפשר היה לקבוע את היגבר במודר. מיני קולות לחש קטועים עלו בחלל האולם, ואף מילה ברורה. איש לא הצניח לעבר האורחים, שהיו מעינים ברעף בעובדות הכתובות על טמר וההיסטוריה של הניסיון והישראלים. ב-17 באפריל, 1988, תאגידו בבית חבורי, סמוך לכפר ריגנון, כמה אנשים היו שם דורון גשר ומאיר מויסס, כותבים, גלי עמר ודבי קליינר, שהקנינו, ירדני מפיסת, תאגיד במודר האפור. הם הצילו לקרא קטעים שכתבו שני תאגידים, חגבר שגבר אל האולם היקני, עתיד היה לביים את חגבר הכידור והעשרת, כבר שנים רבות שלא עשה כדבר הזה.

עם חלקי העדשים יתרו גשר ומאיר על הכותב, והעצם על כל מעורבות במופע הכידור והערש. גשר, חגבר וירדני, נתן שנה ורבע מהי היצירה שלו לרבר (משחק בעמוד הבא)

האגדה של ניסים

אלוני

(המשן מחזקומו הקודם)
הוא נסוג בגודל רוח מפני כוח יצירתו של מי שהוא מכנה "מורי רבי". האיש נאסר גילה מחדש, שהוא מיטיב לביים רק מה שהוא כתב. ומה שהוא כתב לא חרל להיכנס. מרובר בתחוות מתמשכת, שמחללה חמש בסקר, בעיניו, ורמה שלעולם לא תבוא לה נקדה מופת.

השקנים ממתינים בינתיים, שיבוא עם הטקסט. גם המפיקה. יראת כבוד יורדת על מדת היצירה האת, ומן הרבה הרבה זמן, לנסות ניחושים.

בשבע הבא, אחרי יותר משבעה חודשי עבודה, תעלה על הבמה הצגת הבכורה החדשה של ניסים אלוני, "ילדי המבטלה", וחדרת הקדוש חפנה את מחו האולם, כשהקהל יבנה.

הוא יורד כמה מדרגות לשראנו, ומראה האציל הסגן שלו מוחך כל השערה שהוא מתבדר. אחריכ הוא אחו את הגה השיחה בנכמה מעוררת. לא חרע שהוא חסם משאלה, לא תוכר מוכן והלה תשובה. וריאלוג חופר למגולוב של קוסם, גם כשהוא עוסק בטריטוריה. אפילו כשהוא משמש כסמם מליים, נרמה לך שאמר, עוד משה מעבר לה, והתה, חכם גרול, הצלחת להבין את זה.

"זה לא מדייק שאני עובד בעקבה חורשים. אני עובד המישה חורשים. חורשים ניסיתי לעבוד עם החומר של דורון נשר. הדברים שלו ראו לי מקישים לקהל מצטנן, אינסלקטואלי. הוא בחר מאד נמר, כשרונ, אבל היה צריך לפשט את הדברים."

הוא רוח מאד. רוחו יפה. הוא מחלוג על עישהו. מתחיל לעיניו חייסות מצטיירת כפרש רוחני. הוא שאל אם אפשר לעשן ומשכן. נרמה שהעישן והמצא כרגע זה כמעילות אסתטי.

כמעט לכל חברי הלהקה יש בארופים קפטמאח סביגיות ומציטים. מערכון אחר בהצגה מספר על מחורח מעשנים בסתר. כהנא, הפסק העירוני מציע להם מלכודת בצורת פארק עיריני. הסיגריות של מנועי העישן מוסות בחור מרדים. ההצגה הוואת, יחידר מקסל לקסע, היא מה שמשתנה לניסים אלוני, בן 43, ולבני העשרים צומח המפסיק על הכמה. ויש הרבה משותף. "באופן מרדים יש לו קשר לקולט הצעירים, לשפה שלנו, גידר כל אחר מהדורדים בתורה. הם מתפעלים מהויכוח. ועל ההתפעלות, על כל הטיחיות, ומידה, כהמשך.

"לי, באופן אישי", הוא אומר, "יש חוט שהולך דרך כל זה. קשה לומר מה. באיזה שהוא מקום זה מתנוכך סביבו מה, אין אהבה בעולמם אין אלוהים כעולמם."

השחקנים

• אלי יצמאן: בן 23, תל-אביב, בוגר בית ספר כדורי, חבורת זמר ובדורו גלילי-תחתון, להקה צה"ל 64, להקה חילול שדה, פסטינאל דמר חסידי בח"ל, הצגות ילדים, תשדירי שדות. מקדי נבדו בסרע "נישואים מיקטיביים". בקבוע ייאה על חמש הקטן בשיורה על האוונט דובים. אחריכ ייאה ב"הצגה" סידרה חדשה לילדים. אחריכ ייאה בשור סידרה "מוצ"ש", תוכנית ראויות משולבת כקטעי משחק. יצמאן אומר: "קודם כל כמה מליים על שלמה בראבא. מבראבא להחית את העבודה הקשה הממשעת, הריכוז, הוא שחקן גדול."

• די גור: בן 26, נשוי לנעה פל, שחקנית, יליד דימונה גדל בחיפה, חיוס בח"אביב. טיים לימודי משחק באוניברסיטת תל אביב. מדיע מומע שאטיע עם חברים, "אין זה עובד באמת", ביות לטין וקייבוצים. התמונע גם מיוסיע נגד מדיקים. נור אומר: "אין לי כל-כך תרבה מה לתנה. אני חיותי שקאת קרה."

• דני קליידר: בן 28, מלוד בומת ג, שדחה בח"ל, האוונט כוכב השחור בנקיעה למחר ציור, גור בוניירוק, בלוגיון, למדת אימור תיאטרון וקולוע. עבודתו בעיצוב סיאות ובמרוונות. עשהו את האמור בסרע "תל-אביב לוס-אנגלס" ובכמה וידאו-קליפס. ממועיה כבר שנתונים כקטעי סטודיא קומדי עם גולי-עומר, חדרת מופי חלמה ילין. קליידר אומר: (על אלוני) "אנחנו מחות עליו."

• שמוליק לוי: "בארבעה בדצמבר, יום חדרות ועל אחיה בן 26", ללדת בחתובת, בדים, יפ. להקה באביית שלוש שנים טסן נחב. וטון כושל חורים הצגת סאטיריות ורומח "בכחה זה עובד". ממועיה ב"בנוע ומונעה" של חנוך לוין, ענהו בעאמר, עכשיו נישים אלוני. לוי-אומר: "אני מבני בנעוריה נלוח וקייאת ספוייה במי המופע של הקבוצה שלי."

הצעירים

משה איכני נכנס לבית הקפה, כששמוליק לוי מביאל מורים, שנים מתוך הששה, וזה בעצמה של השליח על ניסים אלוני. איכני שאלי "מה מה העינייה מה אתם עושים?" שמוליק חרים מבס מלא אידיניה עצמיתו "עירין אצל ניסים אלוני". איכני "כן, והכל מוכן" שמוליק "איכני, בן באמת."

הוא יום שאיבר את הכבלות, צעק על הצעירים והאלום.

"אני לא חושב שתרמתי קול. היה יום אחר שעותי, שליכתי מזהוזה."

כשהם, הששה, מצטלמים על הכמה, מעונים מרצותם מחורשים חפצים משונים בדיים, הוא מנגיב אליהם מבטים. פתאום הוא צוחק בגלל משהו שרק הוא הבחין בו. כשהולפת החצי שעה שהקציב לעיניו יחסי הציבור, הוא מתחיל בקשקש צעוד שהולם יארוח יחסי חערות. רק כשהי צעיר האורחים בגלל כישא שבוצע, ניסים אלוני חוק את משפטי התמורים של הכמה ואומר לששת שחקניו דברים שאיש לא נחש לקולם.

• נולי עומר: בן 29, תל-אביב, בוגר בית ספר שלוש רצחה לחיות שחקנים ותחורים החגורו. ויטחת ללמוד ספרות עברית ובאקדמיה למוסיקה. "זה היה מאד מעניין, אבל י, אחת דבאור". ברחל סטודיו של ניסן נחב. עשהו ערב שדים עם דוני מונס, תחנתה עם דני-נדלאידיע בשינקין, החלמה ב"כולם היו בני תוך מונע", שהתחמה ב"מושל יוחי", הפקה מחודשת. "האחרת העומד מעל לכל חשד" בנור-צוק, "רמזוב ועד גיל", הפקה פרטית. עומר אומר: (לדני) "את נהית נהדר."

• מיכאל מורים: בן 26, נשוי לשלמה מורים, עיתונאית, מתרחקוואי עד חיום. להקה באביית משטיוואל זמר חסידי באמריקה, "יוסף ובחנות הפנים", חסדיו של ניסן נחב, ענהו בחיאות חיות, כולל "סינדרום ירושלים", חקקי מרכי. מורים אומר: "החודשים האלה היו התקופה המאודת בחיי."

• שמוליק לוי: "בארבעה בדצמבר, יום חדרות ועל אחיה בן 26", ללדת בחתובת, בדים, יפ. להקה באביית שלוש שנים טסן נחב. וטון כושל חורים הצגת סאטיריות ורומח "בכחה זה עובד". ממועיה ב"בנוע ומונעה" של חנוך לוין, ענהו בעאמר, עכשיו נישים אלוני. לוי-אומר: "אני מבני בנעוריה נלוח וקייאת ספוייה במי המופע של הקבוצה שלי."

לכבוד ארבע כלשה נגן מורים לאלוני כריסם מדי. היה כוכב שם "אנחנו לא מאמינים בניסים, עמו פשוט מסכים עליהם". אלוני סיפר לו שחלה מן הבסס מעל לשולחן הכתיבה שלו.

ועכשיו מדים מרגיש שהוא לכוד בין ההצרכה למחור וכן העליל שלו, כשהקטן מעורב, לומר רכ להקה באביית שלוש שנים טסן נחב. וטון כושל חורים הצגת סאטיריות ורומח "בכחה זה עובד". ממועיה ב"בנוע ומונעה" של חנוך לוין, ענהו בעאמר, עכשיו נישים אלוני. לוי-אומר: "אני מבני בנעוריה נלוח וקייאת ספוייה במי המופע של הקבוצה שלי."

לכבוד ארבע כלשה נגן מורים לאלוני כריסם מדי. היה כוכב שם "אנחנו לא מאמינים בניסים, עמו פשוט מסכים עליהם". אלוני סיפר לו שחלה מן הבסס מעל לשולחן הכתיבה שלו.

ועכשיו מדים מרגיש שהוא לכוד בין ההצרכה למחור וכן העליל שלו, כשהקטן מעורב, לומר רכ להקה באביית שלוש שנים טסן נחב. וטון כושל חורים הצגת סאטיריות ורומח "בכחה זה עובד". ממועיה ב"בנוע ומונעה" של חנוך לוין, ענהו בעאמר, עכשיו נישים אלוני. לוי-אומר: "אני מבני בנעוריה נלוח וקייאת ספוייה במי המופע של הקבוצה שלי."

הי: "נתחמורע אני לא מצליח לשכוח מי זה אלוני, למרות שמדברים על כאבי שיניים, כי גם לאנדות יש כאבים"

ניסים אלוני: "הכתיבה היא הדבר הגדול ביותר, הגורם בעולם"

למי? ניסים אומר לי לקרוא סטייל ערבי, צרפתי, אנלי, פולני. קראתי.

"בתחמורע אני לא מצליח לשכוח מי זה אלוני", אומר גדי מור, צעיר ערין וממושקף, שהאגרוגיות המגיות מנוס על הכמה, מפתיעות. "למרות שאנחנו מרברים על כאבישיניים, כי גם לאנדות יש כאבים, יש איזה כבוד שנשמר, וטוב שהוא נשמר."

שמוליק לוי: "אני לא חושב שהוא אנדר. אנדר זה דבר מושחת, לא מישור שעובד קשה. לכן אין לי חשש לבפץ איזה דבר. ניסים הוא חסין. הוא לא גר באיוו וילה מוקפת סוללה של אנשים שעושים בשבילו הכל. הוא כדאדם לחלוטין. אבל יש לו קסם אישי בטוונת, זה כן."

אלוני לא מחץ אותם בשעות של דינמיקה קבוצתית, הכריות אינטימיות לתוך הלילה. הכל התרחש בתהליך של עבודה. "הוא כבר גדול, הוא לא צריך את חסותיות האלה", אומר גולי. "הוא פשוט אישיות חרפמית".

"גם אני חושבת ככה", אומר רבי.

כשהחודשים התמחו, ירדני שלמה משכורות ולא קבעה תאריך, היו הפסקות בעבודה. לא ארועים רישמיים. אלוני היה פתאום ניוכר באיזה מעשה שארע לו וזה מספר. הם היו נישאים בתנוחה האחרונה על הכמה, מקשיבים. טיפורים מרתקים, הם אומרים. לפעמים זה לא היה כל-כך מרתק, אומר מישור מום והשתחן מיר, כאילו נוף בעצמו. כל החרור שני על מעשה של אלוני, נרמה להם כדבר כפירה. כלואים בתוך הגיל הצעיר המתמונץ מכישורים, מדרגות והערצה, בחור להחצין את ההערצה. היא הלכה טוב עם המשמעת העצמית שגורו על עצמם.

המפיקה

"לי דעתי אפשר היה לצאת קורם, בתחילת ספטמבר, כשי שניקבע מראש", העין אחר מן השחקנים לומר. "בניתיים הלה התרופפות ואנחנו סתם השחקנים לאנך."

ספירה ירדני, מבטאת רק בסחון במעשיה, מעריכה שבמקרה הולך התפקה הואת תעלה לה 150 אלף דולר. לא רק שכן לשחקנים ולבמאי. גם לאלון אולאריציק תמורת המוסיקה, למעצבת החלבושות, לתמאוריות, למנהלת המוסיקלית, לעוררת הכפאי, לכוריאוגרפיה, (טמיוה) "כולן נשים, שמת לכי" לנגנים.

"את שעות שיכולנו לצאת קורם", היא אומרת. "בתחילת ספטמבר היו רק ששים אחו מן הוומר מוכנים. אני ראתי את התהליך של העבודה שלו. השחקנים לא רגילים לה. כשאלוני בא לחורה עם סקסס, אז יש לו פרטיטורה ביד. כל מה שהשחקן צריך לעשות, כולל האינסונציות, כתוב שם. זה לא סטנדיסלסקי. מדובר בהצגת ביזור, למרות שהוא ורמסמעי בכל דבר."

ירדני בוחנת היטב את פני האורחים, כשהם צופים בדינמיות מתוך ההצגה. המתחיות על פני המפיקה רומה לו שניראתה על פני השר שהבנים לחצי האלך את צמר התישים ב"בני המלך החרשים". האורחים חוששים לומר שבצעם לא המסיקר לראות הרבה הבדירות של המפיקה במקרה הזה נגזרה לעין יותר מבכל חזקה אחרת. היא לבדה מאמינה כאן בתוצאה, היא לבדה משקיעה (בשכורות האחרונים צירפה אליה את חיקי מילשטיין מ"חיקי הפקות", כשתופות באסן, שותאיטראות בכישורים חוששים להשקיע בו, גם אם הם מאמינים בכישורים). ירדני "בעוד 100 שנה ישתמש בטקסטים שהוא כתב להצגה הזאת. אני מאמינה שנוצרת כאן קלאסיקה."

לא קשה להאמין כי לבדו "חוקק בניסים אני שואבת עידוד. כשאנחנו לבר, הוא נותן לי את הדינשה שהוא ידע מה שהוא עושה. אני גאה בכל העניי הזה."

מיכאל מורים אומר "אם האנדר תחליף גם הפעם, אז היא פרצה שנית". הופרצה המתודת הואת, חיוקי לוכות ירדני הנימירצת, והיא יודעת את זה. ועוד יירששו בחישיניה ששה שמות שכמעט אף אחד לא שמע עליהם קודם.

מלפמבט 26

מצאת מל שוחף

הצוה על ערוץ 12. מרשים מצדדים לילדים. מוט שהם לא יביתו. נבנסה ערוץ 11. מקליק אי.בי.ס. מפרסם מרחק מחנה ונף למקלידיה: למה שמשקטם. מה עוד יש לנו ערוץ 9. קליק. משחק מחשבות משעבד. נון, האנס. מבדרנים. תשוקתם האלה. כעצם, מה יש כעשוי בערוץ 12. האלוטיות! למדירות! קליק. אלה מזה עשור, תשכון, כעשור ורצונאליים. מה זה הבולט רגע, על כעשור חרשות בערוץ 12. קליק. אחר, עוד פעם אינתיפרה. אבל צריך להיות מרט ערוץ. ערוץ 14 קליק. הנה זה, אולי חרקה את מרט זה כעצם אינתיפרה אשכנזי לנרדס מוסקט. ערוץ 15, ערוץ 17, 128 קליק. בלית מחתור... בחיי, זה "דאסיי" יבסיס". אולי מה, חלילה לנרדס מה ש בערוץ הארשונה מה מרחקו את זה מן עניני כלכלה. אלו, זה לא ינרדקו... מרבי מן תשוקתו ועוד ורשית מפותה. ועוד רשעות עדים בארץ ווישנים

מלך ארץ ישראל

הכל ייראה אחד

רטלוויזיה בכבלים תשנה את המנהגים והתרבויות בישראל? מהו יופי ויופי ליד? היום בתי יושבים על חדרים, או שוחרים בערב לולאביב. אבל חוק שתיים-שלוש טלוויזיה בכבלים תשנה את אופי בילוי הערב בבתי. כשיהיו לרדם 15 אלטרנטיבות בטלוויזיה, הוא לא ירוץ ללולאביב, הטלוויזיה בכבלים תיצור לוקאליות, תקשור את האדם למקום. היום בתימים לא יודעים מה קורה בבתי. הטלוויזיה בכבלים תראה מוסדות, אורחים בבתי. הקשר של הנושך עם העיר יתחדש.

למד איך רואה כל רע בכך שאנשים יצאו שעות ארוכות יותר בטלוויזיה במקום לקרוא ספרים, למשל. עצם המחשבה שכל ספר זה תרבותי וכל טלוויזיה זה לא תרבותי, היא מחשבה מטומשת. הוא מזהיר, "הטלוויזיה היא חלק מחיי האדם המודרני והוויכוח הזה הוא אידאולוגי".

ד"ר יוב בן-אליעזר, מומחה לתקשורת המונים,

אמר כי ברע שיהיו שידורים במשך שעות רבות יותר, אנשים יצאו יותר, בדומה הוא מביא את השידורים בתקופת האולמפיקים. "במפעלים, תלמידים אמרו שאינם מוכנים לעבוד את און טלוויזיה. הדיוע משמיע חזק על חביונות". הוא מתאר מצב בו מספר שעות הצפייה יעלה. "הצפייה לא תהיה יותר סלקטיבית, היא תהיה חמש שנים", מוסיף בן-אליעזר, "כשהתחיל גם מידענות משרות, הגוף הטלוויזיה בכבלים גם בחביונות העיתונות".

המן האחר שרואה בן-אליעזר הוא הפוטנציאל להקפות מקומיות שיש בטלוויזיה בכבלים. לרבות יש צורך במשאבים, בהשקעה, ובמתן ניהול חופשי לקבוצות מקומיות, כדי לאפשר לתן ביטוי. "אם תיקימו התחנות, יש טכונות גדולה שתהיה המהפכה בעניינים קולטים, ואז יחזק את חולקאל פטרוניים ותמכורבות בחיי הקהילה של הצומח".

(המשך מהעמוד הקודם)
הצומח הגידודי. כידור למשל, נוצר והולקל, לכל מוסדות, ברשת מיוחדת שמקרינה מופעי מוסיקה מחזות ומי מברודוויי, ראונו עם כוכבים, ויש שיש שתלמד אותך הכל על בריאות וריאות, בין סידרות טלוויזיה שהיא מקרינה. יש ערוץ שמספר 24 שעות ביממה רוק וד מוסיקה קאנטרי, ערוץ של מוסיקה קאנטרי, וכן הלאה וכן הלאה, מערוצים שמסדרים מחזות ועד לערוצים של סקס - מאחר בליה, עם ריבועים קטנים בחלים - או קצוות.

האומה האמריקנית מגרלת דוד שפי כבלים וקף וגואה, בעבר נוצר המרוץ החורש של שנות ה-80, הויראל קליפ. ערוץ MTV הנה גיושים נישיונים

די יריב בן-אליעזר: 'הצפייה לא תהיה יותר סלקטיבית, היא תהיה יותר גדולה ותביא במקביל לירידה בקריאה ספרים וביציאה לקולנוע'

של זמרים ובמאים לראר קולנועיסטלוויזיה עם חוקים, כללים ונוספים. הערוץ הזה שיש לו 43 מיליון מנויים, משרד קליפים מסביב לשעון, ובינונים משתלבים סרטים ותוכניות על איליים ומוכנים. וסרטים אמרנו הרבה סרטים. ערוץ של מערכונים, ערוץ סרטים קלאסיים משנות ה-40. מי שמגדלים את המבחר הם עשרות ערוצים מתמחים בהגשת תוכניות סרטים בתשלום. ערוץ HBO הוותיק, שבעלותו חברת טיים, עוסק בראש עם 16 מיליון מנויים, המשלמים 9 דולר לחודש. הוא משרד יותר מ-100 תוכניות שונות מיר וחדש סרטים וחדשים מופעי רוק ואפילו סרטים בהפקה עצמית. ההצלחה הגדולה של הערוץ הצפיה מתחרים רבים, שכל אחד מצא את הוויית שלו לקולנוע.

יש כמובן חדשות. יום יום, כל היום רשת השידור CNN מביאה כתוצאה מה, והיא שניה בתפוצתה בכלל בין מנויי הכבלים בארה"ב. 46 מיליון מנויים בארצות הברית צופים 24 שעות ביממה בריבוי חדשות, זימנים ותוכניות מרחבי העולם. הערוץ הזה מקביר גם לעשרות תחנות שידור בארה"ב ובעולם מלו, כחלקיק למחלקת חדשות עצמאית. בחוזה למציאות: אישוראלית דלת-הערוצים, המורל. הוא אולי אמריקני, אבל הניצוצ ככול לאמריקנית המקומית. למשרד התקשורת ביקשו לשנות את קצתו, חדר, להחליף את ישראל מקום

מרחקים בעמיים

שלושים מהם תלויים במשך ברע זה מעל ראשית, אי שם בגובה מאות קילומטרים. מאות לווין תיקשורת נוספים, מכל הסוגים, משוטטים ממבט לכדור הארץ, ותיקשורת לווין היא שם המשחק. חלק גדול מתקשורת המבשבים, הרבה משיחות הטלפון הערוס-אטלנטיות, הרבה שידורי טלוויזיה, משוטטים בטלס בעזרתם של הללויות.

הלווין המשמש כמו מראה גדולה החלוצי בחלל, התנהגה המשרד מכוונה אלוהת שידור צר אל מתקן המכונה "ערוסמנדר" המחובר ללווין. הערוסמנדר מחזיר את השידור אל האדמה שמתחתיו באלמנה רחבת המבטת את כל יבשת אמריקה הצפונית, או אירופה, או אסיה.

ערוצי השידור בכבלים בארה"ב, כמו ערוצי השידור הטלוויזיוניים הרגילים, מוגנים באמצעות לווין, ההרבה המשרד, משרד את התוכנית ללווין. תחנות הכבלים המקומיות, או תחנות הטלוויזיה המקומיות, קולטות את השידור באמצעות צלחות, ומשרדות אותו לקולנועיות: בשידור טלוויזיה רגיל או בכבלים. מרחיק-ענק מתגמרים, מבשולים בלתי-יעבדים ועלמס. הלווין הוא קצתה הדרך המודרנית.

גם באירופה הונה השידור באמצעות לווין למולרי, מעל דובשת משוטטים לווין רבים, באמצעות משרדיו ערוצי שידור רבים עוד יותר. קירבום של הללויות לאורך ישראל תחבנת אותו לצרכנים שוטציאליים של ערוצי הלווין האירופיים, אלה שהאלומה שלהם בכבלים בישראל כן, בעלי חביונות לשידורים בכבלים בישראל מבכנים קלטו ולשדר בישראל ערוצי לווין אירופיים, שכן את הערוצים האמריקניים לא ניתן לקלוט.

אחד הלווינים הפעילים ביותר מבונה ויטלספארט, החלוצי אי שם בין הווי אטלילה

השידורים המקומיים בתם מתייב בעל הדיכיון. התחנות התוכנית מורל מתגמנה ברישית קצרה ללווינים מתחת לקלוט שידורים.

הנה אמר כי תוכן השידורים לא יהיה בעיה עם מדי לי כל מפעלי התחנות יצטרכו להגיש תפוח ורבעיות תרשיית לאישה, ובכך יהיה קשה על תוכן השידורים. ליד תחנות הכבלים תפשת יפעלו גם ערוצי מקומיות לתקשורת ותוכן. "יש בעיה קלאסית של ביצה תרנגולת", הוא אומר. "אין מנויים ולכן אין כסף, אין כסף ולכן לא כדאי להקים או להביא תוכניות. עד שלא יבאו תוכניות אטרקטיביות לא יצטרפו מנויים חדשים".

התוכניות מפורסות במסגרת התקנות אמר ערוץ דוד הרגיל, יריד הופעה לשידורים בכבלים. אכן, סעיף 21 לכללי הבק (שידור) בעל הדיכיון קבע שיתפסו למסוף ערוץ אחד. את המסוף לשאר תחנות החדשות, המבטות, החדשות, והחדשות המבטות, בהמשך יש מידע מרדני למדי של דוד יצחק

המודל הישראלי לסלוויזיה בכבלים חדר את מידענותיו של האמריקני חברת העוסקת בהפקה כחול-לבן - ערוץ שידים עבריים, ערוץ טלספארט עברי לילדים - שיציעו ערוצים לבדלי תחנות הכבלים בישראל איש מרם ים תביח כאלה רכס צופים לתבוח כו כישלון כלכלי.

בוב שלום, ידיר אמריקני, בעל תחנות כבלים מתגדלות בארה"ב, משתתף בקבוצת ICS, אחת בעצמות הימנים, שעתידיה לקבל ויכיון בכאר שבע ותוכן. "יש בעיה קלאסית של ביצה תרנגולת", הוא אומר. "אין מנויים ולכן אין כסף, אין כסף ולכן לא כדאי להקים או להביא תוכניות. עד שלא יבאו תוכניות אטרקטיביות לא יצטרפו מנויים חדשים".

התקודה החדית
היום טלוויזיה לא חולקת ביתה. לא כל שכן תדיר וטלוויזיה בכבלים. אחד החששות בקרב העוסקים בתחום, הוא שהממשלה תחדש את חוקי השידור ותקפא. עמקום נושאים הללויות כמו טלוויזיה בכבלים או ערוץ שפי. בעבר כבר הועלו מיתות מנויים דחיים וחדשים שלא תותח תשתיות כללים באזורי המנויים שלהם. עכשיו עלול כל זה להפוך לווין מוחלט.

לווין. הערוסמנדרים של הלווין משמשים להפצה 11 ערוצי שידור, בשפות שונות, בלוויית תרומים שונים.

שני הערוצים המפורסמים ביותר הם סקיי צ'אנל וספורט צ'אנל. אלה משרדים מברונית, וערוכים במתכונות ערוצי החדור האמריקניים: תוכניות בידור, תוכניות לילדים, סדרות אמריקניות ובריטיות והרבה הרבה מוסיקה עצירה. הערוצים מספקים גם חדשות. מהדורות חדשות עולמיות ואירופיות במסגרת סופר צ'אנל, מהדורות חדשות בריטיות בהפקה הטיימס הלוונדני במסגרת סקיי צ'אנל.

גם שידורים אמריקניים וקלטות באירופה, ערוץ CNN ממין חדשות 24 שעות ביממה לכל רחבי היבשת. ערוץ MTV ממין קליפים ומוסיקה אמריקנית. גם האומה החדית תורמת את חלקה לתרמוניה האירופית, בשידור ערוצים רבים באמצעות לווין מרדיוס וראדונו.

ערוץ נוסף, המשדר באמצעות מספר לווין, הוא Worldnet, ערוץ של סוכנות המידע האמריקנית, USA, המשדר בכל רחבי העולם, כמו בו דמותו, ערוץ דודיו "קול אמריקה", בישראל כבר וקלטות שידורים אלה בבתיים רבים, באמצעות צלחות קליטה, וחלק מתוכניותיו משרדות גם בערוץ 2 הישראלי. אלה מסוגים כשידורי התעמולה, אך בעור כאלה הם מתוחכמים מאוד: יש שם שידורי ספורט, אמנות, קולנוע, מדע, וגם מוליטיקה. רוח אמריקה מגיעה מהחלל.

ערוצי הלווין האירופיים לא נועדו לקלוט ביחית, לכן גם דרושות צלחות קליטה גדולות כדי לקלוט את מרבית השידורים. ישראל נמצאת בקצה אלומה השידור של רבים מהלווינים, מה שמקשה עוד יותר על הקליטה בישראל. בעיה זו מתחבשים גם משרדי הטלוויזיה בכבלים בישראל.

המאבק העיקרי, התצעה של כל חברת הוא, סדרה המיקצועי, עליו הוא שומרת בקפדנות, כך, למשל, מספרים כי תכל תציע לרושכי מתחזקה 40- ערוצים במסגרת השידור הבסיסי. את היצע האמיתי לא בגלה כנראה לפני שידור השידורים, בועל, אלא מכיוון שהמקורות דומים, סכיר לתניה שגם היצע היה דומה.

השאלה שנשאלים דומים בעת היא מתי יוכלו לשר את התוכנית הראשונה בכבלים, העריכות הראשונות ידברו על הקץ הבא. כעת כבר מרבים על המני. עד אז יצטרכו לסיים את התוכניות החדשות, לקבל את החייון, לפנות ליצור ולפרוש את הרשתות הראשונות של הכבלים. עניין מסובך, למרות זאת במה דועי ריבוי מקבוצת ICS כי הוונתה הראשונה תתחיל לפעול בכאר שנה. יש לו את כל התנאים הדרושים: סחל קליטה, עריה שמשתפת מעלה ומתנה כבר לתחילת השידורים.

אדמונות האוויר של אגד

(המשך מעמוד 8)
דירות מרווחות, גינה מטופחת - כבנין רפאים. 11 אנשי תחוקה, פלוס כמה שומרים, משגיחים על הפיל הלבן (שצבעו, למעשה, אדום-לבן) לכל יקום. הכעיה היא שהיא אולי לא יעלה, אך הוא עלול להפיל את אגד, שכן הוא תלוי בריזיות על צוואר החברה. רק עלות אומדת הבניין הריק, בלי לרדף על עלויות הריבית המשולמת על חובותיו, מסתכנת ב-30 אלף שקלים בחודש.

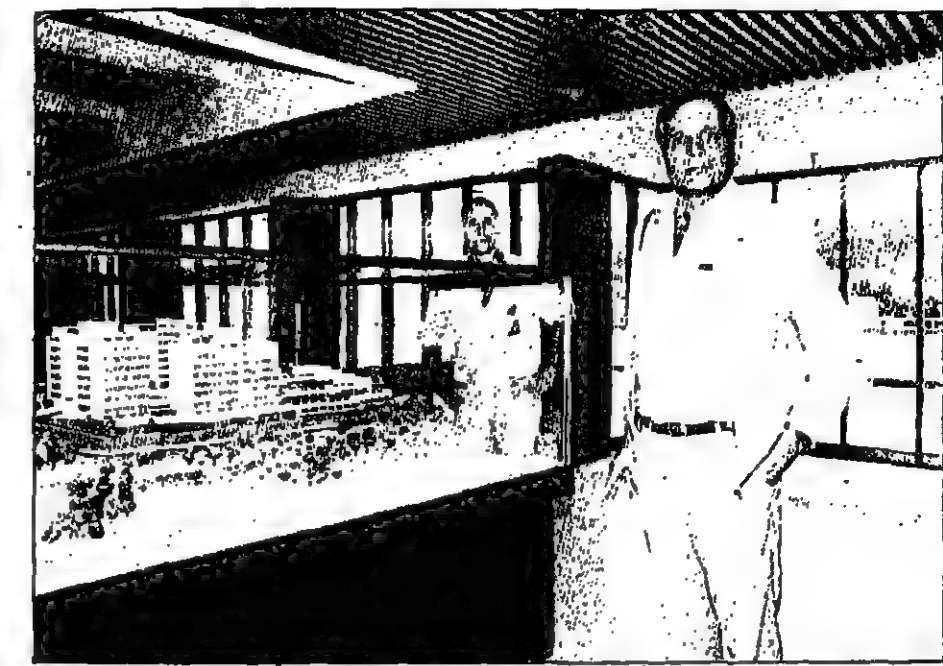
בספר ההדרכה המפורסם שקיבלו בזמנו גימלאי הקואופרטיב, דובר על הפקדה של 97,500 שקלים לדירת שני חדרים, ועל 90,000 שקלים לדירת חדר וחצי. דובר גם על רמי אחזקה חדשים בסך 450 שקלים בחודש. היום, אם יסצאו המליגנרים שיוכלו להרשות לעצמם כניסה ללוקסוס הזה, הם יצטרכו להפקיד יותר מ-130 אלף דולר ולשלם 2500 וכן במלים: אלפיים וחמש מאות שקלים מדי חודש בחודשו. ומחיר זה אינו כולל שימוש בסלפון, נקיון חדרים ומסייע עירוניים. דמי השימוש באגף הסיעודי הערבו בזמנו ב-1500 שקלים בחודש. היום אין מרברים על כך כלל, שכן האגף הסיעודי עומד בשממונו, כשרק קומה אחת שלו הוקפאה במצב של "שליף".

"כשתוכנן הפרוייקט הערבונו שהיא יעלה 15 מליון דולר, אמר יוסקא דרד. "השכנו שות יכנסה על ידי הרייזים. על פי השכנונו הפיקדון היה אמור להיות 65 אלף דולר, והוא סכום שגימלאי של "אגד" יכול לגייס. אבל בגלל הבעיות שהתגלו בניתיים הבסיסי הללו עוכנו, נזקקנו למימון, ובפי שאתה יודע, בארץ המימון עולה הרכה מאוד כסף. בנוסף לכך פתאום היינו אמורים לשלם בעבור הקרקע, וכך הגענו למצב שגימלאי שלנו אינו יכול לכסות את העלות מכיסו. וכך זה עמד כבר יותר משנה וחצי.

למה מכיסו? "אני היום כבר לא מספק על הנושא. אני היום גימלאי. רק הלב כואב לי מאוד", אמר יוסקא דרד, והתרגשות מתגנבת לקולו. כאשר שמע שנפלה החלטה למכור את הפרוייקט, הודיע כי ייאבק נגדה בכל כוחו. הוא אפילו חשב על מכירת מניות בפרוייקט לחברי הקואופרטיב, במחיר של 5000 דולר המניה. הוא אינו מוכן לראות בתחבולות אלו. יוסקא דרד אינו רוצה

שלמה לוי: "יש לנו היום נמל גדול, דווי רגישות, אבל בינינו - האם אנו היחידים במדינה הנאלצים למכור נכסים בימים קשים אלה?"

לתכנון כמו מוטי שכטר, שניהל את הפרוייקט שלוש שנים וחזום אינו מוכן להגיב או לפעול בעניין, חוץ מאשר לומר: "אני כבר לא באגד". היום, יוסקא דרד מאמץ את כל כוחו ואת כל משאט קצר בקשר להתנגדותו של שכטר. "אם העסק היה חי ועובר, הוא היה מגייב אותה".
מדי פעם, כשהוא מרמז לחימה, עולה יוסקא דרד לכרמל ונגש שוב ושוב עם חלומות. "בכל פעם כאן חמצא טיט רם שלי", הוא אומר ולחלחלות בעיניו. "בכל קרן וזית חרפה מה דרעה שלי". הוא מוטרב בין החרדים, מביט במעליות העומדות בסדרונות הריקים שהתאמתו למעבר כסאות נגלים ואלונקות, במסעדה הענקית, הריקה, חולל ליד בית הבולט ומצוין לעבר הריבית, עובר ליד בית המרקחת, והפיקוד, טיף הבנק והדואר, מביט במיני-מרקט הריק.

יוסף חרדי (ימין) ואריה ברונשטיין ליד דגם בית האבות. אוצר שעומד בלא שימוש

כוח את בריכות הדגים שבתוך ושב ומבטית "לא אתן למכור את זה הגימלאים לא יתנו. הם לא יתנו לתלום לבדו".
שלמה לוי, יו"ר מועדון אגד ויו"ר אגף הבסיסי, נחוש והכלכלי למכור את בית הגימלאים. הוא העביר את ההחלטה במוכריות, ועתה הוא מביא אותה בפני ההנהלה. לא משני שהיא חייב לעשות זאת מהחלטה במוכריות מספקת, אלא משום שהוא רץ לרגישות הנושא. "כאשר נפלה ההחלטה ללכת על הפרוייקט, המצב הכלכלי בארץ היה שריר, וגם מצבו של "אגד" היה יציב", הוא מסביר. "כל הפרוייקט היה אמור להיות ממומן מהפיקדונות של הרייזים ומאשראי של קרן הגימלאות שלנו".
היום הוא כבר מודה בטעות האיומה שנעשתה, אך מתנסח בהירות: "לא הייתי אמר שהשקיע הכלכלי נעשה בצורה המדויקת ביותר. המחשבה שנעשה יתר על הרוח הקואופרטיבית. היום המציאות המצונית נטו של חבר "אגד" הוא 1400 שקלים בחודש, בעוד דמי האחזקה צריכים להיות 2500 שקלים בחודש. כלומר - אין מידי לגימלאי שלנו לעמוד בה".

שלמה לוי חושב ממשבר שהתרחש הגרוע בקואופרטיב הענק. "זהו נכס שלבני ריזים וחיות חלום", הוא מסביר. "לפעמים, חלום שממומט יוצר משבר, אך אין ברידה אלא למכור. אנו חייבים למרד את המצב שנוצר בעזרת נותנים כלכליים סחורים. אנו חייבים למכור את הפרוייקט מה שיותר מהר. אולי היינו צריכים לעשות זאת כבר לפני שנתיים. נכון שזה יוצר רגישות איומה, אך הנושא יש משהו שיכול להציע לי איד לגמור עם זה אחרי".
כמכור אין שלמה לוי רוצה להניח את כל הקלפים על השולחן. הוא יודע שהקונת יאאל גם לשלם לערייה בעבור הקרקע ואין הוא מאמין שמישהו ישלם לו 30 מליון דולר בשביל הקטמפלס המורכב. דומה שאם משהו יבוא ויציע 22 מליון דולר, אגד יקפוץ על המציאה, וזו רק כדי לגאט מהרשתקה עם המסר של עשרה מליון דולר "בלבד". שלמה לוי מודה: "אין ספק שאגד ימסיר מה סכומים גדולים".
יום טוב גרדייה, מנהל קרן הגימלאות של אגד, אומר כי הצבת לקנות את הקרקע בחצי כזה נפלה עליהם כרעם ביום ברד. "יחכו שלא הינו הלכים על זה בכלל, אם היינו יודעים את מחיר הקרקע, הוא אומר ונודח מאוד שלא לתקף את הערייה ואת משען דרדק. הגימלאי שלו שיושב בה חשקיה כה רם. "זה יצא לי מהנצחיות, מסיים עינו שלמה לוי. "יש לנו היום נטל גדול, דווי רגישות, אבל בינינו - האם אנו היחידים במדינה הנאלצים למכור נכסים בימים קשים אלה?"

שלמה לוי חושב שהשטות היתה בחליטה מראש על סטנדרטים כה גבוהים בבנייה ובציור. הבניין שנעשים כמותם גם במדינות עשירות. הוא מסביר שאגד הניח לפרוייקט כמו אדם שנתנה לעצמו בית עמוס לבב.

רהיטי רון ניר צבי לאנשים שחושבים צעיר

YOUNG STYLE
הפנים צעירה

מיטה גבוהה עם שולחן כתיבה

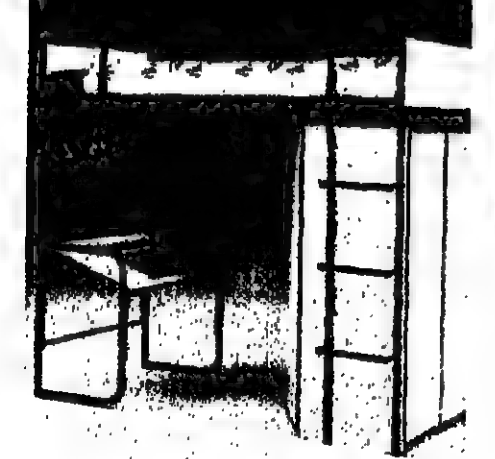
חדר שינה "קשת"

מיטה דו-קומתית

חדר שינה "ענף"

חדר ילדים מושלם

מיטת נוער

המכירה במפעל בנירצבי
א, כ, ד, ה, מ, ט, י עד 9.00
ז עד 14.00
פ, ת עד 20.00
פתוח במוצ'יש עד 22.00
יום ג' עד 20.00
ח, ט, פ, ש, ס, ע

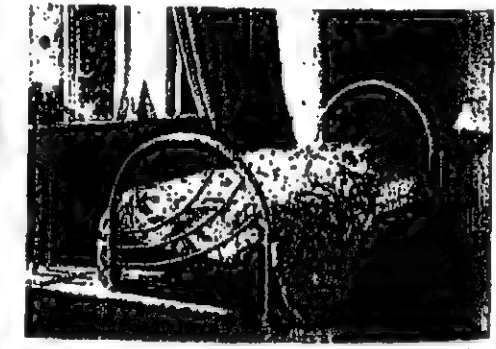

הולנד

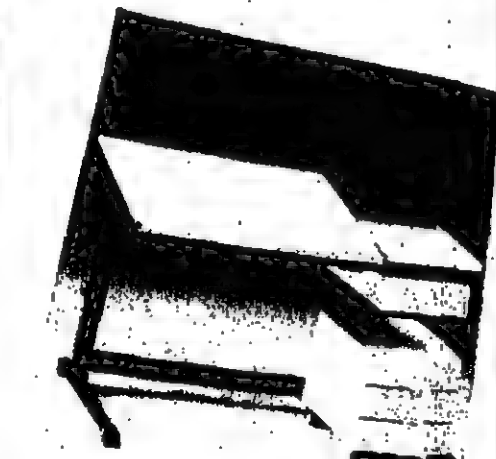
רהיטי "רון" בע"מ

מושב ניר צבי (מול צריפין) 08'229546, 08'240540

מבחר סלונים
חדרי ילדים ונוער
מזנונים
חדרי שינה
מזנונים
ויהוט משרדי ועוד.

סט נוער

מיטת נוער

דובר עדיית חיפה: "הם לא התריכו נכונה שמוזבד בפרוייקט. אדיד. הם קפצו מעל לפופיק. התמיון לחלות את הקולר לכשלוו. הנושא בעדייה - תמוה."

אריה ברונשטיין רואה בעיני רוחו את המקום כ"קאונטרי קלאב" לכל משותף אגד, ושומע באוזניו רמיזות את מזהלות הילדים בביתם השותף המזוממ. הוא אפילו מוכן לעקף במקום אירועי שמה, כמו "כד" מוצוה" ואף חתונות, ובלבד שהבניין ישא את עצמו. "לא", הוא אומר לאחד הדוודר קל. "זה לא מוכר למכנס לבאן בכל בוקר. יש הרכה עבודה ואין ומן למחשבות. אבל זה עצב, עצב מאוד".
אך הוא מוטרב. אריה ברונשטיין יודע כי למעשה הוא שומר על תבס לא בעבור גימלאי אגד שכבר לא יוכל לזכות ממנו, כי אם למען איה משקיע עשיר שירכוש אותו במחיר מציאת אלא אם כן יחליט מואתם מי שחילס להעלות את חדרים הנפיעה באינטרס וכך למתן לאגד את הבעיות.

ספר את זה, איציק

איציק בר יוסף, בנו של הסופר יהושע בר יוסף, מוציא בגיל 39 ספר ראשון בשם "סיפורי את זה, סעון, מתחשבו, בנוי על יסודות אוטוביוגרפיים. איציק בר יוסף, הבן של, מדבר על אמו שנפטרה, ילדות קשה בשכונת מונטיפיורי בת"א, בחיפה, בצפת, מחשבות רעות על האבא ש"זונה על נשים אחרות" – ציטוט מהספר. הסופר איציק בר יוסף לא רוצה לגעת בסופר יהושע בר יוסף, גם הבן לא רוצה לגעת באבא. אבל המטרייה של הסופר האב גדולה ורחבה, וקשה היה לבן לצאת מתחתיה לכד לגשם. עכשיו הוא רוצה לפתוח את המטרייה שלו.

מאת בילי מוסקונה-לרמן

איציק בר יוסף (באנדרדוג) וילדו שמואל (הממו) יושבים שואלים את זה וזה חושב עליו. וזהו זה חושב עליו. למעשה, האב, וסופר יהושע בר יוסף (צילום: ראובן קשטנר).

בענו בתחנת רכבת. הוא הציע, ישיב ליד שולחן עיתון קריאה על השולחן ובשתי אצבעות העביר וימים בספר רק, כורך בתכלית, עליו מודפס שם הסופר באותיות שחורות ברוחנות יצחק בר יוסף. צער אחד הצירה ממנו מנצח על תרצה רלי מלטיק שחור בתוכו צפים באלכסון שני וימים של גלריות בצלופן שקוף.

גבר בן שלושים וחמש יושב לבד במימון של תחנת רכבת, ליד וי פרטים נבולים, מרפף בספר של עצמו. כאלו הספר נכנס, כנצח אחד שחוקקא, לתוך מעגל התרחשות הבריאות. לובש את חליפת הגיבור, מתיישב בתוך התפאורה שבנה בורק את מירת הנוחיות וחוק המלים יוצא שוב והוצה למציאות.

בר יוסף, כעל גוף גערי, חנות פנים נעימה, עיתונאי, מתראיין פעם ראשונה בחיים. וגם מתרגם, וגם אומר שמתרגם מאור וגם רואים לו את זה.

אינפורמציה איציק בר יוסף, כן לאב ממוסרם – הסופר יהושע בר יוסף – מוציא בגיל שלושים וחמש ספר ראשון (י). מאחורי העובדות והכרונולוגיות היכשיות – ספר ראשון, גיל מאוחר, אבא ממוסרם – מסתתרים רוסה לב לא קלים, לא פשוטים.

"סיפורי את זה, ויחזקאל", הסיפור שעל שמו קרוי הקובץ, סיפור מלא כוח שחוק הוצה את הפקק ואישר את הוריהם. סיפור חושפני, טעון, עמוס, ומעורר.

הספר, הנכבד השני במחזורית, יושב בינינו. איציק, מתיישב, ידיו את המטרה שמאלה או ימנה מלפניו שחוקקא יסות ללב והחיים בין שני הגברים, כמובן.

העניין העניין העניין. המבצע על השולחן בינינו מתיישב בגיל שלוש לב ידיו בקל רגל או ימנה מלפניו שחוקקא יסות ללב והחיים בין שני הגברים, כמובן.

העניין העניין העניין. המבצע על השולחן בינינו מתיישב בגיל שלוש לב ידיו בקל רגל או ימנה מלפניו שחוקקא יסות ללב והחיים בין שני הגברים, כמובן.

העניין העניין העניין. המבצע על השולחן בינינו מתיישב בגיל שלוש לב ידיו בקל רגל או ימנה מלפניו שחוקקא יסות ללב והחיים בין שני הגברים, כמובן.

העניין העניין העניין. המבצע על השולחן בינינו מתיישב בגיל שלוש לב ידיו בקל רגל או ימנה מלפניו שחוקקא יסות ללב והחיים בין שני הגברים, כמובן.

העניין העניין העניין. המבצע על השולחן בינינו מתיישב בגיל שלוש לב ידיו בקל רגל או ימנה מלפניו שחוקקא יסות ללב והחיים בין שני הגברים, כמובן.

תמיד כשאני בוכה. היא בעצמה מתחילה לבכות. והכלבוסה צועקת מן החצר מה את בוכה חתני לו בעיטה בתחת שילך אל הונה שלו ושיעזוב אותך ואת הילד בשקט.

איציק: "אחר כך עברנו לחיפה, לכרמל. אבא חושף העמיד יריות לסופרים ואנשי רוח. היה מעבר ורדף מאור. שניו דראסטי. אני זוכר את היללות של אחוזת. עשירים אמיתיים. הרחתי את הבתים שלהם. קינאתי. אבא שלי שר שירי שבת והילדים היו צוחקים עלי והייתי מתבייש. פעם ראשונה ראיתי איטלידים של בשר חזיר והתלהלתי. אמא שלי נפטרה כשהייתי בן ארבע, עשרה, ונשארוני עם אבא."

מתייפורה ועכשיו בשאמא איגנה הוא גם יעשו בתוך הבית הילדים לא יגידו לי יותר חצי ארוך כי אמא שלי האדוקה כבר מתה והיא בכלל לא נחשבת. איציק: "אמא נשארה רתיה עד יומה האחרון. נשארה נאמנה למשפחה במאה שערים בירושלים. ואני הייתי חוזי ביניהם, בין אבא לאמא. הם לא לחצו, אני הייתי צריך לבחור את המסגרת. כשנסעתי איתה למשפחה בירושלים שמתי עלי ציצית וכיפה. עד היום

"אני מקנא במי שנהיו סופרים בלי להיות בני סופרים. הרבה עסקתי בשאלה אם אני כותב בגלל שהוא כותב, או שאצלי זה קיים לחדר."

יש לי חלומות עמוסים בינתיים אשמה כלמי המשפחה בירושלים, בהם הסבא הקטן רואה אותי בלי כיפה. אני זוכר את הירי של הנפתלין בקופסת הפח שם החוק את השטרמל. את בר המצוה עשיתי אצל סבא בירושלים. רצו שאני אשתכנע לגבי הבחן החוק של התפילין וישר לי על בן ארם שמת והתולעים אכלו לו את כל הגוף ותיך מהמקום של התפילין, ואבא צחק ואמר, נו, המעשיות האלה.

מתייפורה אבא אמר שזה בכלל לא נכון. הוא יודע שאין אלוהים.

איציק: "בגיל 13 באו מהמשפחה החורית של אמא אל אבא שלי ואמרו ניקח אותך אלינו, שילך בעקבות האמא. אבא ענה תשאלו אותו, מה אתם רוצים ממני?"

מתייפורה אמא שלך עליה השלום רוצה שלא תגור עם אבא שלך. הוא וזה על נשים אחרות. נכון. ואני אמרתי כן. אני לא יכול להגיד ליחזקאל לא, כי אני יודע שאבא הולך לכל מיני בורות ויש בורות שבתא לאיו הביתה ופעם אחת אפילו ראיתי אשה אחת יוצאת בלילה מתחתד שלו עומדת לגמרי ואחרי זה לא יכולתי לישון.

איציק: "אבא גידל אותי. שנה אחרי שאמא מתה התחילו התחנות שלו. הוא אדם שקשוב לעצמו. בהחלט. ואת דרך החיים שלו."

ס ימני ורד: כשהייתי ילדים שיחקנו מנופול. כמנופול כל אחד צריך להתפרנס ממשוה. אחד היה בעל תחנת דלק, שני היה מתרגם, אני הייתי כותב את העיתונים של העיר. היו קטנים ממני וחתיכות נייר קטנות. מצחק שזה שהיה מהגרים במנופול, הוא חיוס מהגרים בניין בכפר סבא. ואני קשור לעיתון. אני יודע. ההקדמה של הורברים היא בתחילת הדרך. אין מכלול. אני מכיר בזה. אדם גולד עם ביוון זה מטיע מסגרת.

אורי חיפה עברנו לצפת. צפת בחלומות של היום היא עיר קסומה. אירוסית. שם החיזורים הראשונים. אחר כך חזר ראשון בירושלים בחסותיה של עם ישראל, חזר שני בספרות והשואתית. והנציגים אורן שבתאי, שמעון גורבנק, אריה זקס. אחר הצהריים בשמש האדומה של ירושלים היינו יושבים במסעדות על קסא. המון דברים נכנסו. עסקנו בתקופת ימי הביניים, מחזות ורומנים מאור מרדכי יצחקי.

(המשך בעמוד הבא)

هكذا من الأصول

סבתא לא סורגת

מאת יהודית חנוך

ה משותף לצירים של אנרי ואדוארד, טייס ממלחמת העיר לז, סמלי-אצולה וכתב גותי עתיק מימי הביניים כולם מושיעים על סריגים לחורף '89. כמו ציירים שמצאו להם מקום למרוח עליו את הצבעים שלהם, משתללים מעצבי הסריגים בחזית אפודות, בכל מגוונות הצויר האפשריים, בציורי סופ, ברישומים אבסטרקטיים, ברמויות מעולם הקומיקס, בגרפיקה מתוככמת של גיאומטריה ואותיות.

תאמורה המצוייה, הכגור שבשלי-

מאחרן ביום חורף הראשון, שער לפני לא הרבה זמן היתה רק שורות של עיניים סרוגות כימין או שמאל, והקסיטום קישטו אותה בכמה סטים או צמות, היא עכשיו הכגור הכי יצירתי שיש. שילוב של רמזין ומיכון משוכלל, של צבעוניות מהממת שסורגות מסוגות אלקטרוניות שיכולות לתרגם כל ציור ודוגמא, מסובכים ככל שיתו, לעיניים סרוגות. גם הסריגים הרבה יותר מתוחכמים, משלבים גם מוטיבים רשמים, מצמידים סמלי מלכות ובתי אצילים, על החזה, הבטן והירכיים.

כולם עושים עכשיו סריגים, לא רק יצרני הסריגים המסורתיים. גם יצרני בגדים, כרי שידרה יותר קל לקנות אותם, ציור לאפודות רבות גם הצאית תואמות, ממיני ועד הצאית ציור אריזה או מבגדים צמודים סה ושם מציעים גם גרביים תואמות, שבוך חזר המוטיב שעל האפודות, שילוב צעיר וחמיש, שבוודאי גרסה ממנו הרבה חוזר.

כל היצירות ששופי את האפונה, אינו מבוסס רק על מניעים אופנתיים, גם כלכליים ואסילקים והסנים הציפו את העולם בשנים האחרונות בציור אסתטי עם צווארון צב או דוגמא, יצרנים מקומיים ועצמים מקומיים בעצם ס הרה כמק, ועכשיו כולם חוש לנצל אותה במלוא התפוקה. אולי משם כי דאגים אצלנו הרבה יותר משהם בעבר, מאשר באירופה.

סם שבמעט נשתכח מהמעצבים יצרני הסריגים בכל היצירות הנוכחיות, ומהמנון התקלאסית שיש באפודות, מן אה, כלי ציורים וכלי דוגמאות. נפטר ממנול שממלא את הבוטיקים ונעויות הבלב, קשה מאוד למצוא אמת צר איכותית עם צווארון צב או

ללא צווארון, כיו שמוצאים בכל חנות בחייל. אולי לא סומכים על זה שלא כולם ולא כל הזמן רוצים ללבוש את חוש לנצל אותה במלוא התפוקה. אולי האופנה המקומית אחרי חידושים וצבעות אופנה אינה בלעדית, רק לסריגים, אלא לכל הבגדים. לכן קולטם וקונים בגדים ואף פעם אין מה ללבוש. כדאי לזכור שהסריגים הצבעוניים האלה הם כמו שוקולד וסוכריות. תופסים את העין ומלהיבים, אבל נמאסים אחרי זמן מה. העיניים מתעייפות מהם, אפשר להתפעק רק

באחד, כדי לטעם. איפה מוצאים סריגים יש בכל בוטיק וגם ברוכנים שבשוק בצלאל וחכרמל. החיצע הגדול ביותר, ב"מלגה", ב"שסק", ב"גולף", ב"כלבו שלום" וב"משביר לצרכן". סריגים קלאסיים מיובאים, אפשר למצוא בחנויות "בגשות" ובמחלקות "ערס אנס סגמס" של "משכיר לצרכן". מחיריהם מ"ש. 45. ש"ח לאפודות אקילין ועד 150 ש"ח לאפודות צמר מיובאות. באמצע - כל האפודות והיצירות שנמכרות ב"120" ש"ח.

מלכסכו 38

The New York Times

שרות מיוחד לקוראי "מעריב":

מהדורת יום ראשון של
The New York Times
בכל יום שני
על שולחן במשרדך

המהדורה הנודעת של העתון הגדול, כוללת את החלקים הבאים:

- Book Review
- The New York Times Magazine
- Arts & Leisure
- The Week In Review
- News
- Business
- Sports
- Travel

ה-New York Times של יום ראשון, בכל יום שני, גם בארץ
ובמחיר מנני מיוחד - 179 ש"ח לשלושה חודשים (י)

(*) תמחיר כולל משלוח (בתנאי או למשרד)
• לפרטים - 03-438467

למנוע קוראי "מעריב" בע"מ
קוראים 2
תל אביב 61200

נא לצרף אותי לרשימת המנויים על מהדורת יום ראשון של ה-New York Times
אני מצרף/ת המחאה ע"ס - 179 ש"ח לשלושה חודשים.

שם

כתובת מלאה למשלוח העתון

מיקוד

קומה

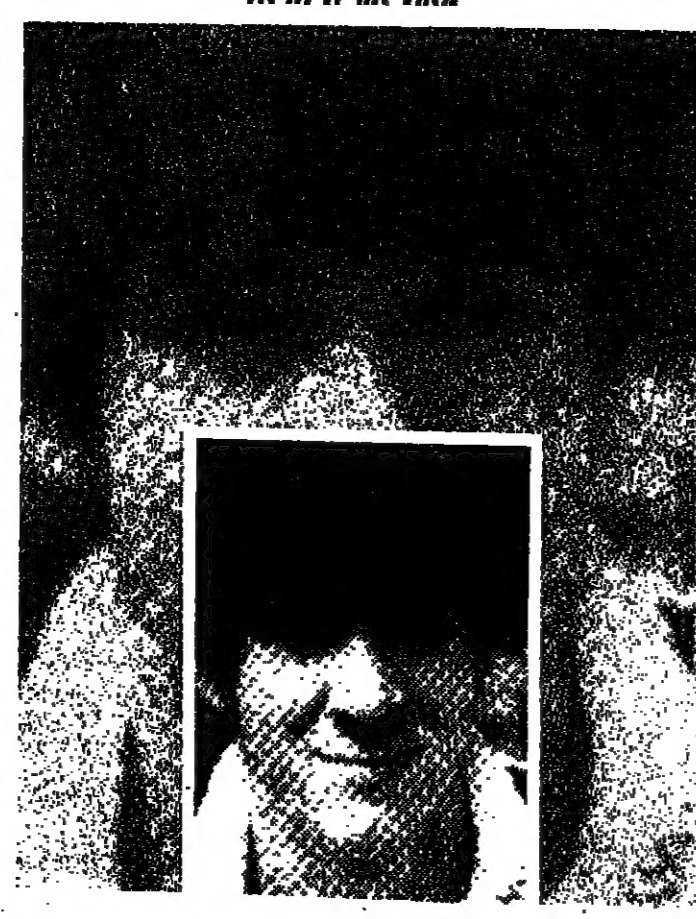
טלפון בית/עבודה

האב, הבן והווידום

מאחורי וידום המחשב שכמד לכני כשבועיים כחמסס מחשבים בארה"ב, עומד צעיד בן 23, רוברט מאכאן מוריס ג'וניור, סמונדט תואר שני למחשבים באוניברסיטת קורנל. אבא שלו, רוברט מוריס מיו, מועסק במרכז הלאומי לבחון מחשבים בחקיקת מוחה להגנות על מערכות חקשורת מחשבים אבני כיצורים ווידומים למיניהם. כידור היה אהב את זה. אגש אשר ההגנה האמריקני שבערכת המחשב שלהם כמעט התמוטטה - הרבה כחות.

גארת אורית הראל

לפני שאיילד מומחים התסירו כמה פעימות לכ, ויהם התקצרו בכמה שנים ואוצר הקלילות שלהם כמס גרל. שלושה ימים לקח להם להרוג את הווידום, על כל ניבסוק, ולשקם את הווידום. הכי גבוך מכל העניין היה האבא של האנן המחליא. כי רוברט מיוור הוא לא מתם איש מחשבים, הוא לא פחות מאשר מומחה להגנות על מערכות חקשורת מחשבים מפני מיצורים ווידומים למיניהם. את ראשית הקריירה שלו במחשבים עשה במעבדות חברת "בל", זו שידועה בעיקר בזכות חקשורת הטלפונים שלה בארה"ב. לפני כשנתיים עזב את "בל" לטובת המרכז הלאומי לבחון מחשבים, מחלקה בסוכנות הבטחון הלאומית של ארה"ב. שם הכל שרש סודי, וריגול אלקטרוני אוכלים לארחות בוקר. וכמו בהרבה תחומים אחרים, הקו בין שני הצדדים של אותו דבר הוא רק מאוד - כדי להבין איך לבנות הגנות, צריך לדעת לחשוב במחשבים של איך לפגוע את השיטה.

בזה הוכיחו האב והבן את הקלישה הישנה על התנחל והנח. אבל בעוד האב עוסק בבטחון המדינה, השתעשע בנו התמהוני בלהראות איך אפשר לשבור את הגנת בטחון המדינה - ובקלות מרדמה. אמרים שהוא מוכשר ומסור ונלהב לעבודתו. אמרים שהבן מסוגל להרכיב מעל ומעבר לממוצע. שהוא לא הכי חברותי, אבל בטח לא גילה ער היום פוטנציאל לרשעות, עכרינות או ורן לכ.

אז מה קרה שאלה טובה. האב והבן מתחמשים בעורכי דין, אבל בעיקר שותקים. האם מערכת המחשב של משרד ההגנה האמריקני כמעט התמוטטה בגלל שהבן רצה להוכיח משהו לאבא בגלל חשבון מחילולו בגלל תיסכולים ותסביכים בגלל עורף מרץ וא שכל.

לא כל כך חשוב, מחליקים היום המומחים, שמנסים להרגיש את הצד המיוזב כל הפרשה - שהרגיל אותם שלא גרם נזקים משמעותיים, האיר בצורה הכי ישירה את פגמי המערכת שמרובי בוק ואת נקודות התורשה שלהן, ומכך צריך לחסי מסקנות וללמוד לקח. עוד מעט הם בטח יגידו שבעצם רוברט ג'וניור עשה בכלל מעשה טוב ומועיל לארצו ומחשביה.

במס "משחקי מלחמה" שחקן בארץ לפני שנים אחרות מסופר על ילד גאון שחודר, כמעט משוכה למערכת המחשבים של המנטקון, ובגלל המשחק הילדותי שלו כמעט פורצת מלחמת עולם. רק ברגע האחרון, באותה גאונות שבה חיסך הכל, הוא גם מחי את האבא. את, ממלטים העופים במים, ילד רע - אבל לא ממש גם לימד את הגורלים לקח, גם למר כעצמו וגם תיל את העולם. חוץ מזה, זה רק סרט. רוברט מוריס ג'וניור 6000 המחשבים שסחם, הם לא מסרט. הם מקומיים.

חיד היה חוכך ידיים בתנאה מהפכור הזה. קלאסי, ממש קלאסי, הוא בטח היה מצקצק וחוק גם כמה מלות מפתח מן השיט, תסביר אב ראשוני לכב. נחל למכיר - שוב - שהוא צודק, וחד העם 6000 מחשבים משותקים, מה אשימחשבים היסטוריים, וירוס מושקטן ורסק וצמרירי אחר של זה וכן גם אותו מקצוע, אבל משני חדס מנגנים.

מחירי ההיסטוריה האחרונה של וידום המחשב שפקדה את ארה"ב לפני מספרים עומד כחוד כן 23, ביידיפיים חתם למראה, על פי התמונות, רוברט מיוור מוריס ג'וניור - להבדיל מרוברט מוריס מיוור, האבא. על פי ההסברים השוטפים, מוריס ג'וניור פשוט חמד לו לחן, בעיקר מתחת השיעמום. אבל זה מן שאפשר למצוא לכל הפרשה גם חן מורידאני ורבה יותר עסיסי על ק שממחה באביו בתחום שלה, ועשה לו חוק, וכלי וכלי.

חכם ילד-שנחל של רוברט, הוא מוריס תואר שני למחשבים במסגרת קורסל חקירותיו. והעצם אי כד לא, אי אפשר לדעת, טרם תחל בכלל אם מה שהוא עשה יכול להיחשב כהכרעה על חוק, כהיעשיון, בגן שסטודנטים אחרים פורקים מומים מלימורי המחשבים בכל מיני חתם שידועות, נהר רוברט להתרועע ש עו קנה ותעסקת במחשבים. כך תחל למצוא את "דלת הבטיחה" וגם לחזר אל מעד 60 שנים מחשבים מוחכם ומשוכלל המוכר בין 60 אי מחשבים כרובי ארה"ב, וביניהם - רשת המחשבים של מלכת המחקר במשרד ההגנה האמריקני, שבעודי מוסקת של מחשבי עובד הכל - ממסרים וממסרים ודומנטים ודומנטים צבאיים.

אזי שגילה את הפירצה הקטגוריאלי-חשובה מה, תחיל רוברט במערכת הוכנית מחשב שתיכנת עצמו, וירוס, כלשון המומחים. לפה וירוס כי זו תכנית מידבקת - מרגע שהיא מוזרדת למחשב אחר, ממש כמו וירוס כגון, היא מבחינה את עצמה שוב ושוב ודגיפה כל מי שבא עימה במגע, במשנציה, על זה ג'וניור חכם להדגיק 60 אלף מחשבים, ומה זה רק כי תכפלה התוצרת ונישית תו סתמית או כותו של המחשב ומעמיה עליה, ואם - שוב, כמו תחלה בגון - לא נמסרים ממנו איכשהו במחירות הנשיית, את מומם ומומם עו שהמחשב נסחם לגמרי ולא של לפעול יותר.

אבל חוברט ג'וניור, בחד טח, כאמור, כעצם לא משה לה לחסי רק להשתעשע מעט. במינה המפורי גם תוכנן שחודרס חוז יהיה קסן ושקט ואיסי, שחמם - כאמצעות דואר אלקטרוני - באיטיות רבה מבשר למשדיר, ויסתגר לו בשקט אי שם בבכי מבחן המחשב כדי שאף אחד לא ירגיש בקיומו בשום מתאומי בכל המערכת, אבל משהו התמשל

האם מערכת המחשב של משרד ההגנה האמריקני כמעט התמוטטה בגלל שהבן רצה להוכיח משהו לאבא? בגלל חשבון חשבון מהירות? בגלל תיסכולים ותסביכים? בגלל עורף מרץ? או שכל?

פנטהאוז יגאל לב

לעיתים היה נטול לידיו את "פרחי הרע", שהעניק לו קרדוש במתנה, ודור וקדור את הציטטה שכתב ידיו בעטור הראשון.
אני הנצח - המיניקו
אני התליין - הנדיון

החוקי כשדורלו כאשר הקרבן הוא עצמו
גיר שוכב בחדר רגמיו הרע נופלים על הש
טיות מתכנסים בו כמו מבטו של קרדוש שאמר לו, "גיר
אני הולך, אני חושב שלא נראה יותר, אין לי מידה
ואת הדרך שלי".

כבר מומן למד גיר כי מעבר לחיות שארם מחצין
מסתתרת דמות אורח לגמרי, צריך רק לרדוט את
הלקה כדי לחשוף את האיש האמיתי ואולי רק את
אחת האנים הרבות שלו. קרדוש היה צבר טיפוסי כמותו.
לא היה פוט אחד בחיי שהיה שונה מעולמו של גיר.
אף על פי כן, בדע מסיים התפוצצות דרכו הוא הלך
אל דרך שארם חילוני איננו חוד מנהג, חי על פי
חוקים חריגים. מנהגים חריגים. כאילו נפל על כוכב
לכת חרש בסיסה שטיח מרגנו.

מרדע יבא קרדוש אל חסיסה הרדוקה הוא לאחד
שנעלם ניסה גיר לאסוף את שברי הידידות לקשור
את חוסי החברות שניתקו מתאום, ולחצני אתם אל
עולמו של קרדוש.

לגבי גיר הייתה זו ידידות עמיקה שנגרעת מתי
אום, עדיין הוא עוצר את המעלית בקומה הרביעית,
מזא עצמו לחזק על כפתור הדלת של משפחת אלר
אי, וממתיק שהוא תיפתח בחופזה ומגני המתייכות שר
בוה הדל של ידיו, ירגנו אליו בשמחה.

כך נוטה מפותח ורבה מעבר למצופה מילדה בגילה.
הרומן ביניהם היה מזה, קרדוש, ניתק מבני החבר
רה החל לטות את מעגלו האינטימי עם דלידה. שוב
אין הוא יוצא עם ידידיו "לחפוס חתיכות", שוב אין
הוא נופל במלכדות הגיל הבדור שבו מתלכשים, מת
קשטים, כדי לבזא אל הלילה בצפייה ולחוד מאוכזב
האהבה קרנה ממנו באור יקרות, דלק כמו גור. אמו של
קרדוש היתה נבוכה, כאשר גילתה את גילה של הילדה
נתקפה כמעט בהלם. אבל למרה כי מערכת היחסים
הה היא אולי בריאה ומרמנת את שטע האנרגיה ועוצ
מת הרגשות של בנת.

גיר זוכר את השירות שחיו להם באותם ימים על
משמעות החטא. קרדוש היה תולעת ספרים, פען כי
"אששים" לעולם לא גורמים נזק כאשר הם מתפשטים
בשכיל לעולות נבחות אמיתית אנשים לובשים מרי
גנרל או גלימת כהונה. אני לא חושב שנגרם פעם איה
נזק כאשר אדם חשף את תחתית שלו.

ואו יום אחד, חודרה אמה של דלידה מוקדם מדי.
אחיו ערב, כאשר סיפר את הסיפור לאמו, אמר
קרדוש בשבטות "את יודעת אמילו לא חשבנו. היא באה
ופתחה את הדלת ומצאה אותנו בדיוק ב-".
אמה של דלידה הודיעה כי תפנה למשטרה. מדי
סוף, הנערה בת 13.5. גור עלי שלא להתראות יותר
עם אחותו. אמו של קרדוש התייחסה אל ההחלטה
כאל שלב בבגרותו של בנה. אבל גיר דרע ער כמה
עמק הנצח, ער כמה נמנע קרדוש מהאיסור הזה. מאו
דער, אנשים מבוגרים, שראים ילד הבוכה משום
מה.

מים בכסין, לנתח בנתיק את עולם הרע של ידיו.
אולי התמטע עליו עולמו, כאשר יום אחד חדרה אמה.
של דלידה מוקדם מדי מתעבדה.

כאשר נעלם יום אחד בישיבת "אור שמח", נרמח
היה לגיר כי הוא עלה לירושלים כדי לחפש שם תשר
בה לשאלה מרדע אנשים יכולים לגנון בחוקים על
מערכת הלב.

חיים ואוהבים

הגירי גם את

בנים שלי הם הבי מסורים בעולם.
לפני רוגמה מבלי הבנות, לא שוכ
הם לטלפן אלי יום יום. כאשר אחד
מהם נמצא בחוץ לארץ - והרי לפחות
חש פעמים בשנה שולחים אותו להם מהעבודה שלו
הול השני נוסע פעמים בשנה לחפש עם האשה
שלו, ושלישי יש לו באמריקה איה מליינר ישראלי
שעין אותו כמו כן - או יש להם תורנות, כמו בצבא,
וי היה האחרון על אמא. זה מה שבועלי לישר אותם.
שמן קרמל לכל.

"אם אני רק מציאה רמז על הבאבים שיש לי
מגליח - שלושם באים. כל אחד עם האוטו שלו.
אז בו לקח אותי לרופא, שני מגיע עם אוכל
פועל שבלה, שלישי - כשביל להישאר לישון איתי
מלה.

"בנים, כשהם נוסעים אל המלון הזה באילה,
אני חושבת שיש להם מיני, הם חמיר שולחים לי
פחות ומתלפנים משם בערב, לראות אם אני במדי.
מה שני במדי עם בנים כאלה. בנים אני אהבת
לוח לב. שהילד יהיו עם הנדברים שלהם ויעשו
מה.

אם התקטס חת, שרק תחילתו והבאה כאן, אני
נעיה לך ללמוד בעליה, שכנתי, הבדורה,
שדחוקה, המעובדת לסליוויה ערב-ערב. והי גם
לי שישלשה בנים גם הם כמעט אינם מגיעים לבקר
אין הם מתלפנים רק לאחר שקולך נשבר במלפון
איהם את כל כך לבד שמש כבאב הלב.

אם את התקטס הזה גם את יכולה לרקלם בשעת
נעיה עם מברית ורשות. לא רק שזה תאמנה לך -
אף גם תהאנה. וכן גם הנדברים המקיפים אותך אינם
נראים כמו הולמדי שמניקו.

תיבת דואר / חג הפופצ'יק

תיבת דואר. זוהי תגובתי לרשימתך על מודל
מופצ'יק.
עשיתי מסיבה לבגדו שבתבדורתי. עדינה
מילר. אחת ציבורית, "נועית", ורעייתו זה
העשור השלישי של דניקן, חבר עיניו של מעם.
בא כל החברים מירושלים, מהגריעין, מהחנות, עתה
קצת משפחה, שהיית מהעבודה, ארבעה זוגות
מימי חלימודים - ועשית שמה. ולא שום. קראנו
את הרשימה על "המופצ'יק" שלך, צחקנו וזכינו
יחד ומחמא במים. יחד המופצ'יק.

זה לא היה בדיוק "חיים שבאלה", והרי
אנחנו צעירים מהם, מחיו קליטה ושחורי שיער
(ויני הצבע), הנשים מלאות עוז, רוצות לחזות
שלא נס לית, נהה ושם, עם מתחיים כבדים, וכן
מחוללות מול אלה נעדיית עם התולצה הממוחזרת
על הכרס ואנצי השיער - ובר לבלוויה של מעם.
אבל התיק נשאר. צחקו אמיתי עם יכולת עמידה

גם בסרטון פרסומת לנסיעה לחופשה בהואי,
המריצ על המסך הקטן אחת לחמש דקות, מופיע
חתיך רווק כבן 40. אלא מה? האמת היא שרוב
משתתפי נסיעות החופשה הללו הם זוגות-זוגות או
להקת של נשים ידירות. הגבר המופיע בסרטון אינו
משמש אלא כפתיון, רווק חתיך, ועור בעל משרד גדול
כפי שמוצג בסרטון הפרסומת - אינו נוסע לבד
לחופשה. מגיעים לשם עם הסנוויץ' ומידיה. או
למה שאמציני לטרט הזה או שתגייג גם את עם
הסנוויץ' והדתי, או עם חברה שטוב לך להיות עמה
- וכלא אסלית ששם, בסילו, תמצאי אבר הייך.

עובדים עלינו, כרגיל

רווק מן הבית אני צומה בסליוויה מסחרית,
ברדשה סרטוני פרסומת. הרעגמית המרגימה
את חקם החדש "אנסי אייג" ושם אנרגייו,
בלי הצטעקות נגר גיל, היא לרעיית, בת
12 ו 13 לכל היותר. אין פלא שהעור שלה נראה כה
חלק. ניראה אותך, מותק, בעוד 30-35 שנה. גם אז
תצילחי לעבור עלינו חזר, אנ, בגיל עם קרדומת של
4 ו 5 ולא כאשר הולכים לחטיבת הביניים - אנחנו
וקוקת ל"אנסי אייג" הנ"ל.

אם העובדה שהרעגמית הנ"ל היא כסר הכל לידה
משמשת כשבילי סיבה טובה לא לקנות את חקם
הזה. מה אעשה בז ממילא, אילו כל מה שהרעגמים
מכתיבים לי היה מתאמת - כבר מומן הייתי נראית
בת שש. ואם הם מרמים עם הרעגמיות - למה שלא
ירמו גם הם חקם וזככל, מתי כבר חלמתי שאין
"קרם משיב נערים". קרדור. את צריכה לשלוח עם
הנשים שיש לך. והי גם הנדברים המקיפים אותך אינם
נראים כמו הולמדי שמניקו.

אמרנו אמרו

על החיים
• את החיים ניתן להבין רק בראייה לאחור - אבל
חייבים לחיות אותם באייה קדימה.
סון קירקגור

על אוכל

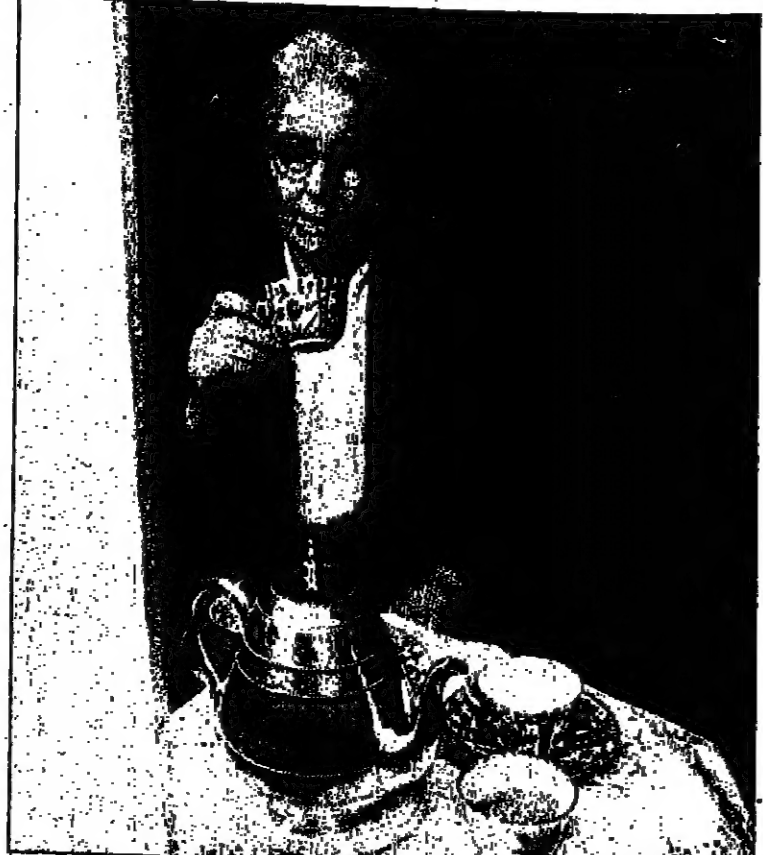
• האוכל מה כן נוצר ער כי יכול אחת לאכול ארוחה,
לשחק ואמילו לא להיות, בעזות השיווק, מה
אכלת.
• קיבה ריקה אינה משמשת יעק מדיי עוב.
אלברט איינשטיין

על שגארה

• מעולם לא שגארה גור עד כיך שאחוזי לו את
החולמים שלו.
ואזא מאור

על הפיקוח על הילודה

• כל בעל שחיי שומע אנשים מתוכננים בדבר חצונר
בפיקוח על הילדה, אי זוכר בחותיו הולד החמושי
במשמחה.
קלאודס דאור

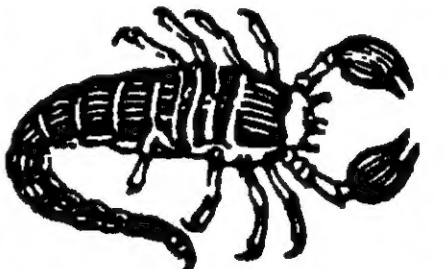

מה עדי למד שאין
דבר מה, "קרם נגר
(הצילום)
מחור חספר
ל"חיים חשיית".

בני מזל עקרב כבני זוג

אצל מרבית העוסקים כיום מעין "דרכ" פנימי משהו בלתי מוגדר שהחיים אינם יכולים לספק, זה צד בהם כעס כלפי הקיים ותחושת שאם הקיים ידום, יתפנה מקום למהוה חדש ומסמך יחיד, יתר עם הול, העקרב אינו רוצה לתת שורקן לצד חורס שבו, כן יש בו אחריות והיגיון ואפילו יקשר מפיו, סגרת קיימת מבלי שתימצא לה תחלופה חולמנית, ואו

העקרב הוא מיסוט חזק ונורסו להפגנת כות הוא מופשט את הקרב ונהנה ממנו... אך בהצטרף חסוב לו יותר. אבל הזולת הוא מעריך עוצמה ובו לחולשה. על אסור לך להפגין חולשה, פחד או חוסר אונים. מידן, כשאת נכנסת איתו לעימות (ובדאי לעשות זאת מדי פעם כדי לערוך משיעמום) – דגני לסגת בזמן. כלומר, כשמתגלים אצלו הסממנים הבאים:

מרכבה להגן... אך לא לאחד אותה.
מי שרוצה לשאת בה מול עקרב, חייב להביא
כחשבונו שהיא אדם נוכח עצמה ולעולם לא מתחשק
בהיותה "עור כנעני", גבר שאינו חוק דין לפרגן לזה
וגו עצמאות ועוצמה משלה – מוטב שירחק
מעקרבות.

רוּת אֵלִי

תחזיית לשבוע שבין 18 ל-24 בנובמבר

החומר המצוי בפרק זה נלקח מ"המחשבות" של הרב חיים יהודה שניידמן, ראש ישיבת "מחשבות" בירושלים, שכתב את הספר "המחשבות" (תל אביב: הוצאת כתר, תש"ס).

અવલોકન 4

**ירחון גדול
לילדים**

2013

למנויים ולמכירה בכל דוכני העיתונים

העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי:
מנוי שנתי על **3'00** *

**פרס מיוחד לכל מנזי:
בזבז "ברבי" או 3 קופסאות "לגו"**

13 יולי – כל חודש: ★

72 עמודים • סיפורים • שירים •
קומיקס • תשבצים • חידות •
מדורים להפעלה עצמית • מדבקות

מחיר מנוי לשנה (12 גלימות) כולל חרס המיוחד - 45 ש'

(*) - העיתון יגיע מדי חודש לבית המנוי בדואר

לכ"ב
צ"מ"ר (מעריב כתבי-עת) - מוזלוקה חמישייה
7.10.1906
מלאכיב 61.200

שם המוני (משפחה) _____ שם פרטי _____
דחוב _____ מס' _____ שכונה _____ עיר _____
תאריך לידה לעומי ומלא _____
שקד _____ יום (בבית) _____
חצי תפוסק (נא לשמן) _____ ס קבה "ברבי" _____ ס ק קומטאר "למ" _____
מ"ב המתאר מס' _____ של בנק _____ פיס 45 ש' _____
השולח _____ כותבה _____ עיר _____

לילדים

18 בנובמבר 1988 מ' בכסלו תשנ"ח גיל 162
עריכה בת דורה בר עריכה ראשית חוה ניר

צבים

במהלך הקיץ פצצת פיתוי
פר ל צב, וזן ואיטי
צב אחד הוא עולה בשמיים
וקרוב הוא עובר פיתויים
מקטרי ראויים וזן צבים
על פיתויים וצבים
מקטרי פיתויים וצבים
חשון אותו סוכך צב

כתב וצלם ג'ורג' פורד

על הבמה

טיול בארץ הקסמים

טיול בארץ הקסמים חיי הופעה שונשונה
עם כל חלב, חשבויה וזה לאחד אים להיא

חנה ורמון ילדי פארק הקסמים

היקנותו

אל המוסקרה, אפילו, שהיה גם אל הקשת
והסל, נחש הפה יתרה לעלם יפה האר
ושמו יקטנו, חלל אהב מאל לבילות
מקדונו של יקטנו, ואף למד אותו לירות
הקשת ולנו נגבל.
יום אחד הם ערכו מחרוזת ידיומית
בג'יקר דקסוס, אפילו לקח את המוסקרה
הניף את ידו והסל את המוסקרה קדימה.
אולם רוח שקשבה המוסקרה את המוסקרה
מסלולו, הוא עף חיסר אל מצדו של
יקטנו וצבע אותו קשת, יקטנו נפל על
הקשת, והקשת חילק הקדים מקדו.

אפילו רץ אליו, חשם את ראשו של הקשת
והסל להחיות אותו, אך כל מאמציו היו
לשוא - ראשו של יקטנו צנח לנחת.
ורוח הקשת לעצב לידו שבו קשת.
אני לקטנו את חיי, קרא בראשו,
ועתה אין לי חפץ פתוי שלי. כל כחלי,
חיינו מתן את חיי וקטן מוסקרה.
עוד מקטנו על ידי, והנה חלל הצב
החלל אל הקשת, ומחשבו קשת וקטן פוח
נקדו וקטנו, חלל הוא המוסקרה, שהקשת
את וקדו של הקשת, שהקשת.

ספרה על פי השתלכנה הקשת
רדתי אחרוני

צחק עולמי

ואשון חביב
הוא חלל חרדות על שולחן היתדות.
"הקשת", היא אומרת לרוקטו - "אני
מחשבת מחר, אחת מבין, זה היתדות
החשון של..." "גם של", מרגיע אותה
הקשת.

עין חרדי, כפר טבא
רחוב הכרמל 24/8

למה כובע
למה למה לליוף צוואר כה ארוך
מפני שהוא לא סובלת חרדה של
חללים שלה...

עפרה ספיר, מרכז ספיר,
ד.1, ערבה 86825

השעה לא כלום
הוא חלל את ידיו ממוסד לשואל את
החלל השעה, כאשר חור אבדו לאבדו -
"השעה לא כלום..."
"השעה..."
"השעה..."
"השעה..."

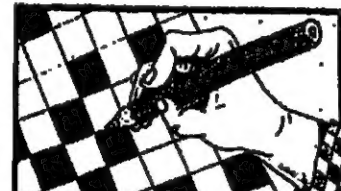
למה ככה ככה?
הוא חלל את הכנת את השעורים
הוא חלל...

מארת ומתברר
משה יהלום
מחיות משלום או שלוחה למדור "צחק
עולמי" שערב לילדים
עליו 2 חל אביב

מזנופול - אלוף המשחקים

משחק לקטנים זה עסק רציני מאד.
מי מאתנו לא מבין את "מזנופול" וזכנו,
למשחק זה יש אליפות עולם. אליפות
העולם השמינית נערכה בסיים אלו
במנדון האנגלים ובמקום הראשון זכה
יפאני בן 36 בשם יקואו ויקאוסה. נאבק
עמו על המקום הראשון מתחרה...
יפאני, נער בן 13 בשם מן שפאני.
היאקוסה זכה בפרצה מאד כסף - 15,140
דולר, וזן וזן באלף דולר.
המקום הראשון מצדדים גם הרוסים
למשחק. ברוקיה הוא יקרא "קח מקטנה
200 דולר" (זה שם הקטנה הרוסית, וזהו זה
מקדונו בשם 23 של המשחק).

רחל שי

משחקי שנים

שני רבועי קסם

לפניכם שני רבועי קסם אלה. שהתגלית
לכם תמצו במשחקי וזכנו.
ושלכם לעצבן זה שנים
וזהו רבועי קסם קטן. קטן השלים
מקדונו מן וזהו קטן גם במשחק.
התגלית:

1) למי חלוקה 2 בעל חלק 3 פוח
התגלית: 4) חלק ארטי: 5) רבועי קסם
ומקדונו של שני: 6) קסם
ב/ הפותרים יורד מחשוב כס

יפי של אשפה

שום דבר לא חלף לאשד אצל חתכו
האלה, תלמידים בבית קשרי גמילון.
קרימיה הששכית.
גמילון לשלוח אל חתכו את הפחית.
היא עד וזכה לקביא חשק. החתכו
לפניהם, חתכו בבית חשק. חתכו אספים

מאמלה אשד

מה המלה המשתפת?

לפניהם התגלית למלי.
לאחר שחשבו את חתכו וזכו למקדו עד חלה
אחד משפת חתכו וזכו למקדו חתכו את
החלה האת לכל אחד מהמלים ששפתו
- זה חתכו חתכו חתכו.

1. איבד חתכו 2. עטון בקר נחש 3.
מקדו חתכו חתכו 4. מקדו חתכו 5. חתכו
משחקי מקדו חתכו 6. חתכו חתכו 7.
חלל חתכו חתכו 8. חתכו חתכו.

במה הם התבוננו

ארבעה ילדים ישוב חתכו
פחדו חתכו חתכו על פי שמותיהם
לחלל חתכו חתכו
ליאח חתכו חתכו.

ב/ הפותרים יורד מחשוב כס
מימי

פרחוט או רחוט "מערב לילדים" חתכו 20044 חתכו

הפתקאות מלכנו פרק 16 כתב וצייר אורי בינק

